

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

ЗУПИНКА НЕ ЗА ВИМОГОЮ

фото Олександра КЛИМЕНКА

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 11 липня

Зранку роботу парламенту знову було заблоковано. Ще перед початком пленарного засідання депутати із фракції БЮТ заблокували робочий кабінет Голови Верховної Ради Олександра Мороза. І він з'явився у сесійній залі за 10 хвилин до десятої, намагаючись порозумітися з парламентаріями. Депутати-«регіонали» тримали «оборону» довкола парламентської трибуни, проте у

сесійній залі виникла сутичка між парламентаріями з «Нашої України», БЮТ і Партії регіонів біля ложі, де працювали співробітники апарату Верховної Ради, котрі обслуговували систему голосування «Рада». У чийсь руках з'явилися частини роз'єднаних комп'ютерів. Проте рівно о 10-й годині Голова парламенту Олександр Мороз відкрив пленарне засідання. Електронне табло висвітило 254 прізвища народних депутатів, зареєстрованих у сесійній залі.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ НОВИНИ

На порядку денному — «хто винен?»

Учора відбулася позачергова сесія Львівської обласної ради. На порядку денному — єдине питання: звернення до Президента з приводу політичних подій в Україні.

Депутати висловилися на «вічну» тему: хто винен і що робити за ситуації, яка, на їхнє переконання, нагадує державний переворот, повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Хто допоможе суддям

Рада суддів України на своєму черговому засіданні в Одесі обговорила попередні показники бюджетного запиту на 2007 рік, розглянула питання кваліфікаційного тестуван-

ня суддів, а також стан кадрового забезпечення судів. У засіданні взяли участь також іноземні фахівці в галузі права.

Рада суддів — вищий орган суддівського самоврядування у період між з'їздами суддів, і її робота спрямована на створення надійних організаційних умов для забезпечення нормальної діяльності судів і суддів.

— Останнім часом держава впритул займається проблемою судів і суддівського корпусу, — розповів «Голосу України» голова Одеського апеляційного господарського суду заслужений юрист України Валерій Балух. — Споруджуються нові будинки судів, поліпшується фінансування їх діяльності. Але суди, судді, проведення судової реформи вимагають не разових акцій і заходів, а повсякденного піклування держави, повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Троє дітей стали жертвами пожежі

Діти дев'яти, семи і п'яти років загинули під час пожежі, що сталася в кімнаті на горішці житлового будинку у Хмельнику Вінницької області, передають «Українські новини». Як повідомило МНС, попередня причина пожежі — порушення правил монтажу й експлуатації електропроводки.

Міна на ринку

Протитанкову міну часів минулої війни знайшли на людному ринку в місті Славута, що на Хмельниччині. Вона потрапила сюди з піском, який взяли з-під приміщення магазину, що довгі роки стояв на цьому ж торговельному майданчику. Під час реконструкції її вдалося витягнути і знешкодити, повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Подання про призначення прем'єра

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз офіційно направив Президенту України Віктору Ющенку пропозицію коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України про призначення Віктора Януковича на посаду Прем'єр-міністра України.

«Відповідно до частини 3 статті Регламенту Верховної Ради України направляю внесену в установленому порядку утвореною у Верховній Раді України 11 липня 2006 року коаліцією депутатських фракцій пропозицію про призначення Януковича Віктора Федоровича на посаду Прем'єр-міністра України», — йдеться в документі.

Прес-служба Верховної Ради України.

Хай буде світло!

Кабінет Міністрів відмовився затвердити графік поетапного підвищення тарифів на електроенергію для населення, запропонований Національною комісією з питань регулювання електроенергетики (НКРЕ). Ця схема передбачала, що починаючи з вересня 2006 року і до квітня 2008-го тарифи зростатимуть на 25 відсотків кожні півроку. На думку голови НКРЕ Валерія Кальченка, така схема була б зрозуміла для населення, а також дала б змогу урядові вчасно передбачати відповідні суми для компенсації підвищення тарифів малозабезпеченим верствам.

Однак урядовці відмовилися прийняти цей графік, бо, як зазначив в. о. Першого віце-прем'єр-міністра Станіслав Сташевський, у проєкті постанови Кабміну недостатньо обґрунтовано причини підвищення тарифів на електроенергію для населення, повідомляє «Радіо Ера».

■ Я ВАМ ПИШУ...

Мрія уряду

Я — інвалід І групи: не ходжу і сама себе обслужити не можу. За мною доглядає дочка, що одержує (як малозабезпечена) 75 гривень. Якщо приплюсувати мою пенсію в 392 гривні 65 копійок (доплата за 20-річний стаж роботи), вийде 467 гривень з копійками на двох. З цих грошей ми платимо за комунальні послуги і телефон. На життя нам з дочкою залишається 317 гривень. А ще треба купити ліки, потрібні господарі, продукти...

Мені, як інваліду першої групи, у Кам'янець-Подільському управлінні праці і соціального захисту населення дали довідку, згідно з якою я можу платити за комунальні послуги 50 відсотків. Але в «Енергозбуті» нам відмовили, мотивуючи тим, що міськвиконком не компенсував у 2004—2005 роках ті гроші, на які були оформлені субсидії.

Пенсії збільшили чиновникам, міліціонерам, військовим, а іншим — на 25 відсотків. Тепер і сумнівів немає, що уряд мріє позбутися пенсіонерів...

Валентина ВЕРЖБИЦЬКА.

Кам'янець-Подільський
Хмельницької області.

КОРОТКО

■ У Чернігівській області покарано злочинців, які замаскували вбивство під самогубство.

■ Сьогодні на атомних станціях України працює 10 з 15 енергоблоків (УНІАН).

■ На Одещині викрито посадовців «Укрспецпостачу», які завдали понад 20,5 млн. гривень збитків іноземній фірмі.

■ На Дніпропетровщині за фізичне знущання над 17-річним підлітком затримано двох міліціонерів.

■ На Одещині викрито будівельну організацію, що незаконно видобувала прісну воду.

■ У Запорізькій області цукор з початку року подорожчав більш як на 30 відсотків.

■ «Прикарпаттяобленерго» має намір побудувати в Івано-Франківську електростанцію вартістю майже 30 млн. доларів.

■ Із піщаного кар'єру на Донеччині вилучено майже 50 артснарядів часів війни.

■ У МЗС України запроваджено посаду Посла з особливих доручень із врегулювання конфліктів.

Друга косовиця

Від світання до смеркання працюють механізатори Агрофірми «Гоголеве» Шишацького району Полтавщини. В їхніх планах — заготувати на другій косовиці п'ять тисяч тонн зеленої маси.

Один з основних напрямів роботи агрофірми — тваринництво. На фермах тут утримують близько 700 голів дійної худоби і 200 телят. Щодня на молокозаводи відправляють майже 11 тонн молока. Тому зараз гаряча пора — триває заготівля кормів на зиму. Уже закладено 3 тисячі тонн сінажу. Під посівами багаторічних трав — 250 гектарів, однолітніх — 130 гектарів.

На знімку: бригадир тракторної бригади № 2 Анатолій Харченко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

(Продовження теми на 8—9-й стор.).

Слідчо-оперативною групою, куди входили й оперативні працівники УВС, затриманий під час одержання хабара генеральний директор одного з вугільних об'єднань у Донецькій області. Про це повідомляє прес-служба Донецької обласної прокуратури (КІД)

■ Офіційно

Радикальних поворотів не буде

Зовнішня політика України з формуванням анти-кризової парламентської коаліції залишатиметься незмінною й відповідатиме курсові, проголошеному Президентом України. Про це заявив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз під час своєї першої міжнародної зустрічі в ранзі керівника парламенту — з керівниками дипломатичних представництв, акредитованих в Україні.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У зустрічі з новообраним Головою ВР взяли участь близько 70 послів іноземних держав. Звертаючись до дипломатів, О. Мороз сказав, що процедура обрання Голови Верховної Ради 6 липня відбулася строго у відповідності до Конституції України та Регламенту Верховної Ради. Глава парламенту поінформував іноземних дипломатів про свою зустріч із Президентом України Віктором Ющенком, на якій шлося в тому числі й про необхідність формування широкої коаліції за участю блоку «Наша Україна». О. Мороз зазначив, що участь цього блоку в діяльності коаліції дасть змогу «об'єднати Україну, завершити політичну реформу, розширити права органів місцевого самоврядування», а також «ліквідувати двовладдя на місцевому рівні». При цьому керівник українського парламенту наголосив, що вважає своїм святом обов'язком консолідацію українського суспільства, яке було розколоте штучно.

Олександр Мороз висловив переконання, що найближчим часом буде сформовано комітети Верховної Ради, обрано заступників глави парламенту, а наступного тижня буде вирішено всі питання щодо суддів Конституційного Суду. Голова ВР також не виключив, що після консультацій з Президентом України вже цього тижня може бути сформовано Кабінет Міністрів. «В основі діяльності антикризової коаліції перебувають ті положення, які були предметом обговорення та узгодження в коаліції демократичних сил, — зазначив О. Мороз в інтерв'ю журналістам після зустрічі. — Таким чином і там в основі лежить програма Президента, а отже — і збереження вектора розвитку зовнішньої політики, який проголошували. Поворотів радикальних не буде, але будуть конкретні дії в напрямку запровадження європейських стандартів у суспільно-політичне життя України і, крім того, зміцнення та налагодження нормальних взаємовигідних ділових стосунків із Російською Федерацією та іншими сусідами». А питання про вступ України до НАТО, переконаний О. Мороз, може вирішуватися лише на всенародному референдумі.

Зустріч тривала недовго, але панове посла розходилися з усмішками на обличчях. Зокрема, Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Вільям Тейлор в інтерв'ю журналістам зазначив, що в його країні з інтересом спостерігають за процесами в українській політиці. За його словами, важливо не те, яким буде формат коаліції в українському парламенті, а нормальна стабільна робота Верховної Ради та уряду. «США готові співпрацювати з будь-яким українським урядом, головне — щоб він швидше розпочав роботу, — заявив пан посол. — Сподіваюся, що Україна рухатиметься тим курсом, який окреслив її Президент».

Олександра КУЧЕРЯВА.

■ ПРИВІТАННЯ

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України, Профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України V (XVI) скликання Верховної Ради України та правління Всеукраїнського депутатського клубу народних депутатів України «Парламент» у Верховній Раді України щиро вітають народного депутата України V (XVI) скликання Верховної Ради України **КЕНДЗЬОРА Ярослава Михайловича** з 65-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щастя, радості, довголіття, тепла й уваги рідних та друзів!

Народний депутат Сергій КІВАЛОВ (Партія регіонів): «Виникла серйозна проблема, про яку не стомлюються говорити політики й журналісти. Чи вважати 9 громадян, призначених суддями Конституційного Суду України, такими, що прийняли присягу, а Конституційний Суд — чинним?» (ЛігаБізнесІнформ.)

Зупинка не за вимогою

Ранкове засідання

11 липня

(Початок на 1-й стор.).

Під вигуки та скандування Голова Верховної Ради зачитав заяву від народних депутатів із фракції СПУ про їх особистий вихід із коаліції демократичних сил і припинення діяльності фракції Соцпартії у цій коаліції. Натомість Олександр Мороз оголосив про офіційне формування та реєстрацію у Верховній Раді коаліції депутатських фракцій Партії регіонів, СПУ і КПУ. На вимогу двох фракцій головуючий оголосив півгодинну перерву і запросив фракційних лідерів на перемовини.

Однак жодних домовленостей досягнуто так і не було. Один із чільників «Нашої України» Петро Порошенко в інтерв'ю журналістам заявив: нову парламентську коаліцію створено нелегітимно. І партія «Наша Україна», вважаючи неприйнятним формат такої коаліції, доручила президії партії готуватися до дострокових парламентських виборів. «Ті процеси, які відбуваються зараз у Верховній Раді, становлять реальну загрозу єдності країни, — сказав П. Порошенко. — Не бачу жодної іншої можливості, ніж прийняти спокійно рішення про дострокові вибори». Депутат також зазначив, що у парламенті ніколи не було такої ситуації, коли, за його словами, Голову Верховної Ради «під конвоем Партії регіонів водять із кабінету в кабінет».

Лідер «регіоналів» Віктор Янукович був значно спокійнішим. «Якщо відбудеться розпуск Верховної Ради, ми отримаємо оста-

точну перемогу і завершиться цей кошмар, — сказав він журналістам. — Але ми не прихильники розпуску Верховної Ради, ми сформували коаліцію і маємо всі умови, щоб сформувати якісний склад уряду і навести лад у країні». Якщо хтось не згоден із новою розстановкою політичних сил, то нехай звертається до суду, наголосив парламентарій. До сесійної зали занесли чотири мегафони, і об 11.10 залунали сирени, а між депутатами знову виникла сутичка.

Глава парламенту Олександр Мороз під виття сирен із парламентської трибуни заявив: це чиста провокація. Дехто не дає працювати парламенту, бо хоче будь-що прийти до влади. «Але ми діятимемо за Регламентом, Конституцією, законами», — запевнив О. Мороз і оголосив чергову перерву.

Однак пристрасті в залі не вгамовувалися. Під виття сирен головуючий надав слово представникам усіх парламентських фракцій. «Нашоукраїнці» та бютівці відмовилися, а лідер комуністів Петро Симоненко, соціаліст Іван Бокий та «регіонал» Євген Кушнарков, промови яких глушили пискавки й сирени, вкотре закликали відмовитися від безглузлого протистояння та розпочати нормальний діалог. Зрештою, 235 депутатів із нової парламентської коаліції проголосували за оголошення перерви до 16 години і не закривати вечірнє засідання доти, доки не буде розглянуто всі питання порядку денного — про обрання заступників Голови ВР та формування парламентських комітетів.

Спільне прагнення подолати розкол

Новостворена антикризова коаліція, яка має шанс перерости в широку коаліцію патріотичних сил, і Президент України Віктор Ющенко мають однакове бачення перспективи розвитку держави. Про це заявив лідер фракції Партії регіонів Віктор Янукович, цитуючи заяву глави держави, про яку «Голос України» пиcав у вчорашньому номері.

«Насамперед я абсолютно погоджуюся з Президентом у тому, що всі процеси повинні відбуватися з дотриманням духу і букви Конституції України», — зазначив В. Янукович. А, за його словами, привітання глави держави форуму депутатів усіх рівнів, який відбувся 8 червня, свідчить про те, що Президент підтримує прагнення до подолання розколу між Сходом і Заходом України.

«Справді, якщо всі гілки влади в Україні дбатимуть про стабільність, про те, щоб не завдати шкоди народові, про те, щоб впевнено йти вибраним курсом на поліпшення життя людей, то за українську перспективу можна бути спокійним», — додав лідер Партії регіонів.

Курс — на позачергові вибори!

Фракція Блоку Юлії Тимошенко виключає можливість свого входження до «комуніо-олігархічної парламентської більшості» (антикризової коаліції) і так само одноставно вирішила звернутися до Президента Віктора Ющенка з пропозицією розпустити парламент й оголосити дострокові вибори. Про це журналістам після засідання ради БЮТ заявив один з чільників блоку Микола Томенко.

Таку реакцію БЮТ, особливо рішуче налаштованої лідерки блоку, на останні події у Верховній Раді спрогнозувати було неважко. На відміну від реакції ще одного учасника помаранчевої коаліції «Нашої України», чийх окремих впливових політиків помаранчеві соратники звинуватили в сепаратних переговорах з «Регіонами України» і навіть у готовності влитися до нової антикризової коаліції Януковича—Мороза—Симоненка.

Микола Томенко взяв вище: не виключаючи можливості вступу окремих бютівців до нової коаліції, він вважає, що його блок загалом може перейти не тільки в парламентську опозицію, а й в політичну, тобто до Президента України — «у разі, якщо він (Віктор Ющенко. — А. Б.) переконуватиме «Нашу Україну» приєднатися до коаліції з Партією регіонів».

Сам глава держави досі не давав прямої відповіді, з ким піде почесно очолювана ним політична партія. З одного боку, Віктор Андрійович заявляв, що сприйме коаліцію в будь-

якому складі і, як почесний президент «Нашої України», дав доручення на проведення консультацій з Партією регіонів. З другого — у традиційному радіозверненні в суботу заявив: «Реваншу кучизму не буде. Країна рухатиметься до Європейського союзу. Обраний внутрішньо- і зовнішньополітичний курс залишиться незмінним». В понеділок у Віктора Андрійовича побувала Юлія Тимошенко, яка, як повідомляють ЗМІ, посилаючись на слова поінформованого члена фракції Андрія Шевченка, переконувала Президента в доцільності розпуску парламенту. Стверджують, що своїх однофракційців вона обнадіяла: Віктор Ющенко нібито схиляється до її варіанту.

Й ось замість глави держави своє однозначне слово сказала очолювана ним політична сила. Після чотиригодинного обговорення ситуації, що склалася останнім часом у Верховній Раді, політрада партії Народний союз «Наша Україна» ухвалила рішення не приєднуватися до коаліції Партії регіонів, Соцпартії та Компартії й готу-

ватися до дострокових парламентських виборів. «Рішення ухвалено про те, щоб партія готувалася до дострокових виборів, — сказав після засідання один з лідерів «НУ» Роман Безсмертний. — Ми стоїмо на позиції, що частина підстав для таких дій створена. Рішення це має ухвалити президент, але партія буде готуватися до наступних виборів. Президія НСНУ уповноважена виробити нову політичну стратегію партії й ухвалювати рішення для виконання програмних засад партії».

Не виключено, що на позачергових виборах, якщо вони стануть реальністю, політично популярному БЮТу доведеться «спрацювати навпаки» і, замість критичних стріл на адресу «Нашої України», тепер піднімати її підупалий рейтинг за рахунок свого. Відповідаючи на питання, чи можливе об'єднання списків «Нашої України» та БЮТ у разі дострокових виборів, Роман Безсмертний відповів: «Це справа переговорів з Блоком Юлії Тимошенко. Якщо такі переговори будуть результативні і якщо буде ухвалено рішення про дострокові вибори, зрозуміло, що змістом (переговорів) буде питання спільного списку. Якщо ні, то партія піде сама».

Анатолій БЕНЬ.

Володимир Майбоженко: «Ми повною мірою усвідомлюємо свою відповідальність за стан справ в області»

■ ХТО Є ХТО

Перші сесії Київської обласної ради нинішнього, п'ятого, скликання одразу заявили про себе своєю сміливістю, несподіваністю і амбіційністю, які в дечому ідуть навіть урозріз з чинним законодавством. З цього приводу наш кореспондент звернувся із запитаннями до новообраного голови Київоблради Володимира МАЙБОЖЕНКА.

— Володимире Володимировичу, ви вже провели не одну прес-конференцію для журналістів республіканських засобів масової інформації, чого раніше не було. Не раз спілкувалися з обласними радіослухачами, телеглядачами. Чим це зумовлено? Ви хочете, щоб про нову обласну раду більше чули, знали про її перші кроки? Вона, на вашу думку, заслуговує цього?

— Передусім хочу наголосити, що від попереднього скликання нинішня наша рада відрізняється не лише кількісним, а насамперед якісним складом. І це тому, що вибори відбулися на партійній основі. А це означає, що відповідальність за стан соціально-економічного розвитку області, поліпшення його мають узяти ті політичні сили, яким довірили жителі Київщини. Ми повною мірою усвідомлюємо свою відповідальність і зробимо все для того, щоб виправдати високу довіру виборців.

Тому ми хочемо, щоб про роботу нашої принципово нової ради знали більше і в області, і в Україні.

— Цікаво, який склад нинішньої облради? Правда, що в ній переважають «бютівці»? І чи значно збільшено кількість постійних комісій ради? Коли так, то навіщо?

— З усіх 120 депутатських мандатів Блок Юлії Тимошенко отримав 66 місць, «Наша Україна» — 16, Соціалістична партія — 14, Партія регіонів — 11, Народний блок Литвина — 7, Український народний блок Костенка та Плюща — 6.

Раніше в Київській облраді за кількості 70 депутатських місць було вісім комісій, і, мабуть, тому вона не відзначалася якимись оригінальними чи сміливими рішеннями. Нині в раді 19 комісій. Їх робота вже істотно позначилася на активності ради, її рішеннях.

— До речі, ваша обласна рада вирізняється ще й тим, що у вас тепер три заступники, один з яких — перший. Цього ніколи раніше не було, і це є порушенням чинного законодавства. Рада відхилила протест прокурора області щодо цього. Правда, що при раді створено виконавчий комітет, якого також ніколи не було? Чим спричинені, на ваш погляд, такі рішення ради?

— Це ми робимо відповідно до потреб конституційної реформи, якою передбачено передання функцій виконавчої влади від держадміністрацій виконкомам місцевих рад. А це і передбачає створення виконкомів, зокрема і при обласній раді.

Протест прокуратури області справді відхилила друга сесія облради — про законність призначення трьох заступників голови ради. Ми вважаємо, що вчинили законно, бо дотримуємось положень Європейської хартії про місцеве самоврядування, яку ратифіковано Україною 11 вересня 1997 року та яка набула чинності з 1 січня 1998 року. Три заступники голови на 19 комісій сьогодні є оптимальним варіантом.

Збільшення кількості постійних комісій з 8 до 19, вважаємо, — одне з найважливіших рішень для реалізації наших намірів. Це потрібно для більш професійного підходу до розв'язання всіх питань життєдіяльності столичної області. Проте ми залишаємо за собою право переглядати кількість комісій, якщо вони доведуть ефективність своєї роботи.

На другій сесії ми затвердили новий регламент, положення про президію та постійні комісії ради. Зауважу, організаційний етап ми пройшли досить успішно. До осені плануємо підготувати стратегічний план

Із досьє «Голосу України»

Народився 23 квітня 1965 року в Києві. 1998 року закінчив відділення політології філософського факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Трудову діяльність розпочав 1985 року після військової служби в лавах Радянської Армії на посаді заступника директора молодіжного дитячого спортивного клубу «Спарта».

З 1989-го по 1994 рік — заступник директора сільгосппідприємства «Дедалі-99» та промислового підприємства «Обрій» у Вишгороді.

До обрання 20 квітня 2006 року на нову посаду голови Київської обласної ради працював директором «Промислово-торгової фірми «ДВК», керівником секретаріату Всеукраїнської громадської організації «Інтелектуальний форум України», заступником голови ради фонду «Україна—XXI століття» та заступником керівника Київського обласного штабу «Блоку Юлії Тимошенко».

соціально-економічного розвитку області на рік і п'ятиріччя, так, як це свого часу було зроблено в Києві.

— Володимире Володимировичу, а чи не призведуть названі вами рішення сесії, прагнення депутатів підвищити роль ради, перерозподілити обов'язки між представницькою і виконавчою гілками влади до руйнації всієї чинної управлінської вертикалі в області?

— На мою думку, для таких побоювань немає підстав. Навпаки, ця управлінська вертикаль тільки зміцніє, працюватиме набагато ефективніше. В новоутворених управліннях з питань бюджету й фінансів, соціально-економічного розвитку та соціально-гуманітарної політики й інших працюватимуть фахівці, які прийматимуть професійні, виважені рішення.

— І про двовладдя в області. Суд поновив Євгена Жовтяка на роботі головою облдержадміністрації. Того ж дня Президент своїм указом призначив на цю посаду Віру Ульянченко. Як ви розцінюєте цю ситуацію?

— Поновлення на роботі Жовтяка — то справа суду. Призначення Віри Ульянченко — справа Президента України. Ми обговорювали це на одній із сесій, і більшість депутатів висловлювалася, що Президент України знехтував їх волю і думку,

приймав рішення, навіть не порадившись ні з ким в облраді. Це погано. Нам, звичайно, хотілося б, щоб і голова ОДА був із тієї політичної сили, що й більшість депутатів. Отоді була б справжня співпраця і добрі наслідки.

Вважаю, що призначення голови облдержадміністрації слід відкласти до призначення нового Прем'єр-міністра, який і внесе кандидатуру на голову ОДА.

— І останнє моє запитання. Шляхом проведення прес-конференцій в республіканських інформагентствах, у виступах по радіо, телебаченню ви і надалі збираєтесь регулярно розповідати про роботу обласної ради, прийняті нею рішення? Ви очікуєте на широкую підтримку, схвалення дій облради, своєї особистої ролі в цьому процесі? І чи не бачите ви у своєму списку використовуваних ЗМІ і «Голос України»?

— Дуже вдячний вам за такі запитання. Роль засобів масової інформації в діяльності обласної ради важко переоцінити. Ми працюємо відкрито. То й інформація у ЗМІ про таку роботу має бути постійною і об'єктивною. Саме тому вже на першій сесії ми розглядали питання інформаційного простору Київщини. Наголошувалося,

що органам місцевого самоврядування фактично перекритий доступ до масмедіа. Виступи окремих керівників нагадують скоріше самопіари (себе не маю на увазі). Це жодним чином не сприяє всебічному інформуванню населення. Кошти, які надавали на це з обласного бюджету, використовували неефективно. Припинилося фінансування комунального підприємства «Київ-медіа».

Тому депутати зійшлися на тому, що час уже в області мати і власне комунальне телебачення. Ми створили постійно діючу групу з депутатів та журналістів, яка ще ретельніше вивчить ситуацію, що склалася в області в медіа-просторі, і внесе пропозиції для її поліпшення.

Парламентська газета «Голос України» — одне з найавторитетніших друкованих видань у державі. Тому ми дуже вдячні вашій редакції за виявлену увагу до роботи Київоблради. А подальшу співпрацю вважатимемо за честь.

— Що ж, будемо сподіватися, що це ваше інтерв'ю і стане початком співпраці. Дякую вам за нього. Хоча це не означає, що ми лише схвально оцінюватимемо роботу ради.

— А ми постарасьмося не давати вам приводу для інших оцінок...

Розмову віде
Яків ГАЛЬЧЕНКО.

■ ЗАКОН В ДІІ

— Дайте закурити...

— А закон читали?!

Якщо до вас на зупинці трамвая чи у підземному переході підійде чоловік чи дама і попросять закурити або припалити цигарку — пильнуйте! Вони мимоволі провокують вас на співучасть у протиправному вчинку. Бо з 1 липня курити у цих та інших громадських місцях заборонено. З цього числа набрала чинності третя частина статті 13 Закону України «Про заходи з попередження і зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення». За рештою норм закону ми зобов'язані були жити ще з часу його опублікування — 25 жовтня минулого року, однак нова норма чи не найдошкульніша для країни, в якій останнім часом «стало модно» тримати цигарку у зубах усім — від іще беззубих молокососів до вже беззубих дідів.

Громадських місць у нас, як відомо, — куди не повернись, у тому числі під'їзди і громадські вбиральні («Громадське місце — це частина (частини) будь-якого приміщення, споруди, що доступна чи відкрита для населення...»). Понад те, закон дозволяє місцевим органам влади забороняти тютюнопаління і в інших місцях. Одне слово, будьте пильні подвійно, щоб потім не казали: я не знав, що тут курити не можна. Виправдовуватися доведеться не лише перед старенькою «зовсім правильною» пенсіонеркою чи вагітною жінкою, які не хочуть дихати вашим димом, або безпощабним «дружинником». Коли дим від затяжки розвіється, можете побачити перед собою міліціонера, який запропонує вам «пройти» для складання протоколу про адмінправопорушення. Таке право йому надає закон (ст.175-1 Кодексу України про адмінправопорушення — куріння тютюнових виробів у заборонених місцях). «За одну затяжку» у вас не просто можуть одібрати дорожочинний час на формальності, а й чималеньку суму у вигляді штрафу. Цигарок не забирають, але навіть добровільна сплата штрафу не дає вам підстав запалити тут же другу цигарку «для заспокоєння нервів». А може, ліпше кинути палити?

Анатолій БЕНЬ.

Доповідач ПАРЕ збирається в суд

Сьогодні завершується візит в Україну доповідача Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЕ) Сабіни Лотхойзер-Шнарренбергер. У Києві євродепутат збирає відомості для підготовки доповіді про можливі злочини, вчинені в Україні високопосадовцями в роки правління президента Леоніда Кучми. Заплановано зустрічі доповідача з Президентом України, Генпрокурором та в. о. міністрів юстиції і внутрішніх справ.

За повідомленням прес-служби ПАРЕ, вона також зустрінесться з адвокатами, які представляють загиблого в 2000 році журналіста Георгія Гонгадзе, і буде присутня на одному із засідань судового процесу, де розглядаються обставини його загибелі, повідомляє «Интерфакс-Україна».

Мітинг прихильників Партії регіонів, КПУ та СПУ біля Верховної Ради.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Громадянська партія «Пора» встановила свої намети на майдані Незалежності.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

За два тижні затримано більш як 700 українців, які порушили кордон з Білоруссю, збираючи гриби та ягоди

■ У НОМЕР

Мале отруїлося алкоголем

Івано-Франківська область. Шестирічній дитині із села Бабин Косівського району, яку доправлено до райлікарні, поставлено діагноз «гостре алкогольне отруєння». Ще одного 14-річного хлопця з Верховинського району, який потрапив до цього медичного закладу, вкусила отруйна змія. Як повідомили «Голосу України» у прес-службі ГУ МНС в області, обоє дітей у реанімації. Правоохоронці з'ясовують обставини, за яких сталися нещастя.

Дарина НАЗАРЧУК.

Скляні фантазії оживають

Хмельницький. Майже дві сотні робочих місць створено в реконструйованих і газифікованих корпусах славутського склозаводу, який поступово повертається до життя. Основним асортиментом для складувів стануть декоративні вази для флористів, посуд для барів та ресторанів.

Ірина КОЗАК.

■ ФОТОФАКТ

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Українформ).

Тривають роботи з відбудови газопроводу високого тиску на ділянці Яремне—Микуличі—Ворохта (Івано-Франківська область), пошкодженого сильними зливами.

На знімку: працівники підприємства «Прикарпат-газсервіс» відновлюють газопровід.

Підприємства — фіктивні, гроші — реальні

Донецьк. Понад 80 мільйонів гривень пройшли торік через рахунки фіктивних підприємств, підконтрольних одній із злочинних груп. Кримінальну справу стосовно організаторів конвертаційного центру порушила прокуратура області. Двох підозрюваних затримано. Під час обшуків офісних приміщень вилучено 37 печаток фіктивних та транзитних підприємств, накладено арешт на 46 банківських рахунків. Арештовано понад 1,2 мільйона гривень, які надійшли на ці рахунки.

Ліна КУЩ.

Наш бал у Вітебську

Олександр Пономарьов, Заслужений академічний симфонічний оркестр Національної радіокомпанії України, Театр сучасної хореографії дали вчора «Український бал» у Білорусі. Він пройшов у рамках Дня культури України на XV Міжнародному фестивалі мистецтв «Слов'янський базар у Вітебську». Наші кінематографісти представили публіці художній фільм «Украдене щастя» режисера Олексія Дончика. А відкрила свято прес-конференція діячів культури та мистецтва України.

23 липня візовий режим між Україною та Хорватією буде спрощено, повідомив речник МЗС України Василь ФІЛІПЧУК

Дитяча «клубничка»: хто збирає, хто споживає?

Недавно в Оболонському районному суді столиці слухалася незвичайна справа. На лаві підсудних — заповзятливі молодики, що організували модельну студію і використовували неповнолітніх для виробництва дитячої порнографії. Батьки «моделей» відмовилися свідчити в суді. Їхніх дочок і синів знімали за гроші, та ще й в Криму (нібито оздоровлювали), тому матусі й татусі мовчать.

Представник Міжнародної організації «Покінчимо з дитячою проституцією, дитячою порнографією і торгівлею дітьми!» у країнах СНД Ольга Швед каже, що дуже часто батьки свідомо продають своїх дітей порностудіям. По суті, саме дорослі — замовники, виробники й постачальники «клубнички» з неповнолітніми.

За даними статистики, у світі обсяг комерційної дитячої порнографії за останні п'ять років збільшився на 400%. Лідирує у пропозиції і споживанні порно США. За ним — СНД, а отже, і Україна. Дитяча порнографія (відео чи фото) з елементами насильства найчастіше поширюється через Інтернет. Зараз у «павутині» на спеціальних сайтах вивішено 10—12 мільйонів знімків «клубнички».

— Добровільно брати участь у таких фотосесіях найчастіше погоджуються діти із заниженою самооцінкою, — коментує співробітник Інституту психології імені Г. Костюка Оле-

на Главник. — Вони переконані: якщо знімуться в порно, спробують наркотик, то стануть героями. Ці «герої» часто зазнають насильства в сім'ї. У таких дітей психічне здоров'я порушене. Їм необхідна допомога.

За словами Бориса Шиліна з Департаменту кримінальної міліції у справах неповнолітніх, за півроку порушено більш як 300 кримінальних справ за фактами виробництва і розповсюдження порнографії. Цей бізнес процвітає в столиці та у східному регіоні. Закон передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на термін до 8 років з конфіскацією майна. Однак окремої статті КК стосовно саме дитячої порнографії немає. А ще в Україні не

передбачена відповідальність за збереження порнофото з неповнолітніми...

Ми повинні бути уважні до своїх дітей, контролювати їхній інтерес до Інтернету, щоб не допустити втягання малолітніх у порноіндустрію. Якщо сталося лихо або у вас є підстави для підозри, телефонуйте в міліцію — «02» чи в соціальну службу з роботи з дітьми і молоддю. Там допоможуть.

Ольга ВІТЕР.

«Телефоністи» поза законом

У Миколаєві викрито діяльність співробітників однієї з громадських організацій, що, не маючи ліцензії на надання послуг у сфері міжнародного телефонного зв'язку, створили свій міжнародний переговорний пункт. Ділки змонтували спеціальний апаратно-програмний комплекс, за допомогою якого підключилися до телефонної мережі міста і до комп'ютерних мереж інтернет-провайдера. Завдяки несан-

кціонованому доступу до систем зв'язку вони оплачували міжнародні дзвінки як місцеві. Вартість хвилини розмови замість 2—5 гривень обходилась у майже 50 копійок. На різниці в тарифах «телефоністи» організації і заробляли. Слідчим відділом управління СБУ в Миколаївській області порушено кримінальну справу.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

■ ФОТОФАКТ

На знімку: вогнеборці ліквідують пожежу третього ступеня складності, що спалахнула на території ВАТ «Каравай» (Харків). Довелось евакуювати 67 працівників хлібозаводу, жоден з них не постраждав.

З липовими документами далеко не заїдеш

Три дорогі іномарки 2005 року випуску за фіктивними документами намагалися провезти через україно-словацький кордон наші співвітчизники. Згідно з деклараціями, машини заявлені як нові. Однак митники через Інтерпол з'ясували, що авто вже були у використанні. Митна вартість нового автомобіля «Chrysler Cruiser», що ввозився, стано-

вить 16 тисяч доларів, а сума податків і зборів — 41600 гривень. Однак якщо транспортний засіб вже був у використанні, то сплачувати треба майже вдвічі більше — 77 600 гривень. Те саме стосується і двох інших машин. За подачу неправдивих даних трійця позбулася іномарок.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Школа для польської громади

Польська громада Хмельницького району матиме школу із рідною мовою викладання. Питання про її будівництво уже порушували кілька років тому, адже тут проживають більш як дві тисячі поляків, однак лише тепер вирішується проблема фінансування. Гроші на спорудження нового навчального закладу на три з половиною сотні місць готова надати польська сторона. Про це повідомили представники польського сейму та консульства під час зустрічі у Хмельницькій ОДА.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

У Криму загорівся російський військовий літак

Під Севастополем зазнав аварії літак Ту-134 ВМФ Росії, на борту якого перебувало 20 осіб, зокрема, головноком ВМФ РФ адмірал Володимир Масорін. Як передає ІТАР-ТАКС, унаслідок постраждали три особи. Вони дістали опіки різного ступеня тяжкості й доставлені в госпіталь. Загрози їхньому життю немає. Сам головноком ВМФ також не постраждав.

Інцидент стався під час зльоту з аеродрому Гвардійський. «Під час набирання висоти в Ту-134 ВПС Чорноморського флоту сталася зупинка одного з двигунів», — повідомив представник ВМФ. Екіпаж зв'язався з керівником польотів, і літак зробив посадку на смугу аеродрому. Через високу швидкість лайнер загорівся, викотився за межі посадкової смуги і розвалився (на знімку). Екіпаж і офіцери, що перебували на борту, організовано залишили літак.

Володимир Масорін перебував у Криму, де спостерігав за навчаннями рятувальників Чорноморського флоту. Як повідомив РІА «Новости» помічник головному ВМФ Ігор Дигало, ймовірно, що в двигун літака могли потрапити птахи. Причини пригоди розслідуватиме спеціально створена комісія.

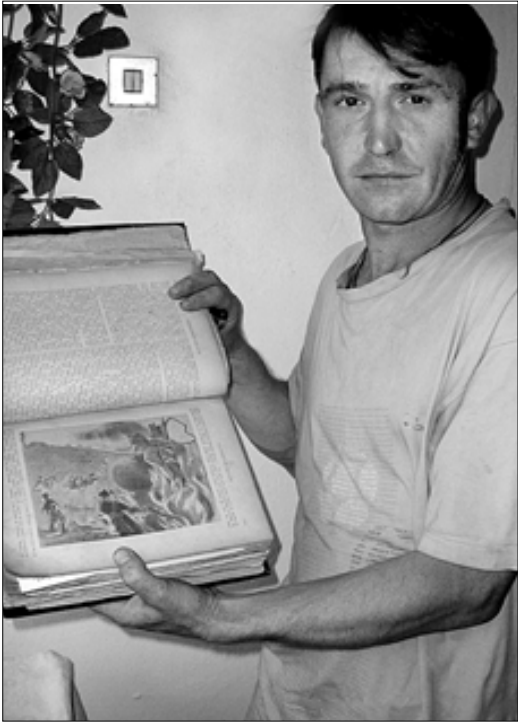
Фото Олексія СУВІРОВА (УНАН).

Загинув шахтар

Через обвал породи на горизонті 175 м смертельно травмовано шахтаря. Інцидент стався у Дніпропетровській області в місті Тернівка на шахті «Дніпровська» ВАТ «Павлоградвугілля», повідомляє МНС.

Розбагатіти не вдалося

На гарячому піймано генерального директора одного з вугільних об'єднань Донецької області. Він збирався розбагатіти на 20 тисяч гривень, вимагаючи цю суму в підприємця за укладення договору про постачання продукції. Але був пійманий за руку правоохоронними органами. Як повідомили у прес-службі прокуратури Донецької області, нині підозрюваний перебуває в ізоляторі тимчасового утримання. Проти нього порушено кримінальну справу за ч. 2 ст. 368 Кримінального кодексу України. Проводиться досудове слідство.

Час пити «Боржомі»

Невдовзі на прилавках Сумщини з'явиться багато традиційних грузинських продуктів: від «Боржомі» до відомих на весь світ грузинських вин. Дегустація останніх відбудеться у Сумах уже наприкінці цього літа. Це результат бойкоту Росією грузинських товарів, через який виробники почали шукати нові ринки збуту. Тож Сумщина першою виручить Грузію.

В обласному центрі незабаром також відчинить двері ресторан грузинської кухні. Натомість деякі місцеві підприємства відкриють власні представництва в Грузії.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Каліграфія в стилі авангард

У столичній галереї «Да Вінчі» проходить виставка майстра японської каліграфії Рюсекі Морімото. Він — потомственный каліграф, засновник школи «Хокушін Сьодокай», голова асоціації сучасної каліграфії Японії. Його твори прикрашають колекції Національного художнього музею України, Музею мистецтв імені Богдана і Варвари Ханенків, Киргизького національного музею образотворчих мистецтв, Російської академії мистецтв, численні приватні зібрання тощо.

Стиль письма майстра — «сьодо» — в перекладі з японської означає «Шлях пензля». Малюнки Морімото загадкові, як і він сам. Досконало володіючи традицій-

ною технікою, він свідомо відходить від давніх каліграфічних приписів і плавно переходить в авангард. Ієрогліфи Рюсекі Марімото сприймаються як нерозгаданий та інтригуючий лабіринт: «Порух па-лички диригента — ідеальна фор-

мула каліграфії. Він думає не, власне, про рух, а про музику, що буде результатом цього руху. Для мене — це мета й образ, яких я прагну...»

Олена СКРИПКА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Депардье не стане Тарасом Бульбою у фільмі, який зніматиме кінорежисер Віктор Гресь

■ БУДЕ КІНО!

Старовинне Дубно відвідав відомий український кінорежисер Віктор Гресь. Він приїждав до тутешніх місцин і насамперед до ландшафту довкола та всередині Дубенського замку. Невдовзі тут розпочнуться зйомки фільму за повістю Миколи Гоголя «Тарас Бульба», режисером та автором сценарію якого він є. До речі, його сценарій переміг у конкурсі, де було представлено аж 30 схожих проєктів.

Оглядини Дубна (а події з повісті розгорталися саме тут) справили на кінорежисера приємне враження. Хоча він і зауважив, що нинішнє місто і описане у «Тарасові Бульбі» відрізняються. Тому для зйомок доведеться шукати й інші історичні місця.

— Певні труднощі, — зауважив Віктор Гресь, — будуть з довколазамковим ровом. Він у повісті заповнений водою, і так має бути в кінострічці. Насправді рів давним-давно пересох...

Таких неузгодженостей Віктор Степанович побачив чимало, однак запевнив, що це буде історично правдиве та захоплююче кіно.

Раніше очікувалося, що головну роль у фільмі зіграє Жерар Депардье. Але режисер побачив його в іншому образі, а Бульба — це роль для Олексія Петренка. У створенні образів кінорежисерові має допомогти і краєзнавець із села Привільне Дубенського району Іван Нагула. У нього збереглося найперше видання «Тараса Бульби». Мало того, книга містить зображення Тараса Бульби та інших персонажів, які були схвалені самим автором. Отож те, яким бачив своїх героїв Микола Гоголь, — для кінорежисера просто унікальна знахідка.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: краєзнавець Іван Нагула з найпершим виданням «Тараса Бульби».

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

■ СВІТ КОРОТКО

БЕЛЬГІЯ

Переговори з іранської проблеми

У Брюсселі проходять переговори з урегулювання кризи навколо іранської ядерної програми. Автори проєкту пропонують допомогти Ірану розвивати мирну атомну програму, аж до пропозиції побудувати в цій країні реактор на легкій воді, на якому неможливе створення матеріалів для виробництва ядерної зброї. Головною умовою для реалізації цих пропозицій є прозора й відкрита для перевірки відмова Ірану від програми збагачення урану. Однак Іран називає цю програму своїм «суверенним правом».

БІЛОРУСЬ

Заклик до «вісімки»

Лідер об'єднаних демократичних сил Олександр Мілінкевич закликав учасників саміту «великої вісімки» не допустити проведення в Білорусі референдуму в рамках проєкту союзної держави Росії і Білорусі, оскільки, за його словами, у його країні немає умов для вільного волевиявлення. Лідер білоруських демократів нагадав главам держав «великої вісімки», що гарантії суверенітету було дано в Будапештській декларації 1994 року.

ІСПАНІЯ

Страйкує авіакомпанія

Хаос панує в аеропортах Іспанії. Тисячі пасажирів не можуть скористатися заздалегідь купленими квитками через страйк пілотів національної авіакомпанії «Іберія». Льотчики вимагають, щоб компанія гарантувала їм робочі місця до 65-річного віку. Вони стурбовані появою на іспанському ринку авіаперевезень компанії-конкурента «Катаір», котра продає квитки за низькими цінами. Страйк триватиме до 16 липня.

США

Будинок підірвав самогубець

Причиною вибуху будинку в Нью-Йорку була спроба самогубства. Такі попередні дані розслідування інциденту, в результаті якого дощенту зруйновано чотириповерховий будинок і поранено 15 осіб, із яких десятеро — пожежники. Покінчити з собою намагався власник будинку, 66-річний чоловік, якому довелося пройти через важкий шлюборозлучний процес.

ІРАК

Жахливі кадри

Бойовики з терористичного угруповання «Рада моджахедів шури» поширили кадри, на яких показано страчених в Іраку американських солдатів. На п'ятихвилинному записі можна побачити понівечені тіла двох солдатів, викрадених 19 червня під Багдадом. Відповідальність за їх викрадення й убивство взяло на себе саме це іракське угруповання, пов'язане з «Аль-Каїдою».

У Луганській області за куріння у громадських місцях оштрафовано п'ять чоловік

■ СПОРТ

Кличко-старший за столичні клуби

Депутат Київради, почесний чемпіон світу з боксу Віталій Кличко заявив, що Києву потрібно залишити в муніципальній власності футбольний «Арсенал», хокейний «Сокіл» і баскетбольний «Будівельник».

— Розпродаж спортивних клубів, які належать місту, або позбавлення їх фінансування — не вихід, — сказав пан Кличко. — Досвід європейських міст показує, що муніципальні бюджети добре заробляють на своїх клубах — на рекламі, на спонсорських пакетах.

На думку Віталія Кличка, проблема лише одна — відсутність ефективних менеджерів, здатних заробляти на спорті.

Президенти підтримали Зідана

Президент Франції Жак Ширак назвав Зінедіна Зідана футбольним генієм під час урочистого обіду. «Я хочу сказати, що вся нація тебе любить, поважає і підтримує, можливо, в найскладніший час у твоїй кар'єрі, — заявив Ширак. — Ти — віртуоз, геній футбольного світу, але також емоційна і щира людина зі своїми переконаннями. За це вся Франція любить і поважає тебе».

Зідан, француз за національністю, має алжирське походження. Тому Президент Алжиру Абделазіз Бутефліка направив капітанові збірної Франції, визнаному ФІФА кращим гравцем ЧС—2006, свої поздоровлення у зв'язку з цим досягненням. «Алжир поздоровляє тебе з красивою, розумною грою з божевільною жагою боротьби, мудрістю, рішучістю, впевненістю і чесною грою», — ідеться в посланні президента Алжиру до футболіста. — Як гравець ти завершуєш професійну кар'єру, овіяну славою, і постаєш в одному ряду з легендами світового футболу до великої радості шанувальників і вболівальників Алжиру».

Також президент був засмучений вилученням капітана французів: «Ти відреагував як чесна людина, що не переносить образ, запліщуючи на них очі. Я поздоровляю тебе з тим, що ти ніколи не забуваєш, звідкіля ти родом. Алжир і алжирці пишаться тобою і ніколи тебе не забудуть».

У «Ювентуса» новий наставник

Тренером «Ювентуса» замість італійця Фабіо Капелло, який очолив «Реал», офіційно став француз Дідьє Дешам. Він підписав з туринцями дворічний контракт. Екс-півзахисникові збірної Франції цей клуб зовсім не чужий. Адже найкращі роки кар'єри гравця Дешам провів саме в «Ювентусі».

Усім відомий нинішній скандал в італійському футболі, до якого причетний також і туринський клуб. Та це не лякає Дідьє. В розмові з керівництвом клубу він висловив готовність тренувати «Юве» навіть у тому разі, якщо чорно-білих виключать із серії А.

Ордени для чемпіонів

Президент Італійської Республіки Джорджо Наполітано оголосив, що всіх учасників національної збірної з футболу нагородять орденами «За заслуги перед Республікою».

Ордени за спортивні успіхи і національний дух, що привели італійську збірну до перемоги на чемпіонаті світу в Німеччині, одержать гравці, тренер, керівники і технічний персонал збірної. Нагороди вручатимуть на спеціальній церемонії у президентському палаці — Квіріналі.

Турнірна хроніка

Кульова стрільба. Вроцлав (Польща). Міжнародний турнір. Він став одним з етапів підготовки до чемпіонату світу, який стартує 21 липня в Загребі (Хорватія). Спортівці України залюбки скористалися нагодою перевірити сили.

Наша Олена Костевич виграла змагання зі стрільби з пневматичного пістолета на 10 метрів. Олімпійська чемпіонка показала результат 486,5 бала (386+100,5). Ще одне «золото» у Вроцлаві завоював Юрій Сухоруків. У стрільбі з гвинтівки на 50 метрів він вибив 591 очко в попередніх стрільбах і утримав лідерство під час фінальних змагань. Сухоруков виборов срібну нагороду у стрільбі з трьох положень.

Ще один українець Олег Омельчук посів перше місце у стрільбі з пістолета на 50 метрів і друге місце — з пневматичного пістолета на дистанції 10 метрів.

Греко-римська боротьба. Угорщина. Юніорський чемпіонат Європи. Чемпіонами стали луганчанин Дмитро Пишков (74 кг) і Володимир Логойда із Закарпаття (66 кг). Відзначимо, що на торішньому юніорському чемпіонаті Європи Пишков став володарем «золота» в категорії 66 кг. І от тепер, коли перейшов до важчої категорії, також домогся успіху, здобув титул. А 18-річний Логойда підтвердив, що його не даремно вважають одним із найперспективніших українських борців. Виступаючи в категорії кадетів, Володя був призером трьох останніх чемпіонатів Європи. Причому 2004-го і 2005 року завоював «золото». Тепер він став чемпіоном серед юніорів. Крім медалі та Кубка, організатори чемпіонату Європи нагородили нашого борця новеньким принтером.

«Срібло» чемпіонату Європи завоював Вугар Рагимов, а Сергій Єрошкін став бронзовим медалістом.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

■ ФОТОФАКТ

Чемпіоном світу повернувся зі Швеції, де відбулися Всесвітні спортивні ігри школярів — малі олімпійські ігри, 13-річний Андрій Генів. П'ять поєдинків на змаганнях із греко-римської боротьби (категорія до 32 кг) провів юний атлет із Стаханова (Луганська область). І всі виграв. Виховує нашу олімпійську надію заслужений тренер України Олексій Михеев.

На знімку: чемпіон зі своїм наставником.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Посол Казахстану в Україні Амангельди ЖУМБАЄВ заявив, що його країна підтримує Україну на шляху до СОТ, та водночас хотіла б, щоб наша країна залишилася в СНД («Інтерфакс-Україна»)

Почесний член Парламентської асамблеї Ради Європи

«Анатолій Раханський — один із тих небагатьох членів постійної делегації Верховної Ради, котрий трудиться в Парламентській асамблеї, по суті, від дня вступу України в цю шляхетну інституцію. За динамізмом і активністю він один із найпомітніших не лише в нашій делегації. І не лише за кількістю виступів на сесіях Ради Європи (а їх — понад 100), а й за тим, що обирався на найпрестижніші пости в Організації, зокрема — головою комітетів ПАРЕ з питань науки і технологій, а також культури, науки та освіти, що вельми високо цінується в цьому шляхетному товаристві».

Ці слова віце-президента Парламентської асамблеї Ради Європи, голови постійної делегації Верховної Ради України у ПАРЕ, Героя України, академіка НАНУ, письменника Бориса Олійника визначають сутність, за якою ПАРЕ нагородила Анатолія Раханського званням «Почесний член Парламентської асамблеї Ради Європи» із врученням найвищої відзнаки ПАРЕ медалі «За заслуги».

У вітальному слові президент ПАРЕ містер Ван дер Лінден сказав:

«Більш як 10 років член асамблеї пан Анатолій Раханський виконував різні важливі функції. Він був наступником голови української делегації протягом багатьох років, а також членом та керівником двох важливих комітетів асамблеї: Комітету з питань науки та технологій та Комітету з питань культури, науки та освіти.

Із документів, які він подавав до асамблеї, бачимо, що пан Раханський особливо цікавився науковими питаннями, проблематикою щодо атомних станцій та аварій на них, а також питаннями мови та меншин.

Він подав багато документів до асамблеї з метою мобілізувати її членів стосовно наслідків жорсткої чорнобильської аварії. Як і пан Олійник, він був однією з головних фігур у вирішенні

проблем, пов'язаних із закриттям Чорнобиля. Він був також старанним членом асамблеї, а також виступав більш як у 100 пленарних дебатах, зазвичай з економічних та енергетичних питань.

Ми також дуже вдячні за його

З любові чи з розрахунку?

■ ТЕМА

Напередодні саміту «великої вісімки», який невдовзі розпочнеться в Санкт-Петербурзі, європейці в роздумах: як правильно поставити наголоси в політиці щодо Росії? Що має бути в основі — довіра до країни, що знову набуває великодержавного статусу й чий енергоресурси їм потрібні, чи настороженість до режиму, чий авторитарний інстинкт проявляється нині як ніколи? Досі Європа співробітничала з Росією там, де це було необхідно, але й стримувала її в разі потреби.

Нині ситуація інша: Росія відіграє дедалі більшу роль у світі, тоді як Європа — у глибокій кризі. Тож, на думку аналітиків, нині йдеться не так про співробітництво Росії з Європою, як про співробітництво Європи з Росією. Ми також стаємо свідками конкурентної боротьби між європейськими державами за право на «особливі відносини» з Москвою та на привілейований доступ до її газових поставок. Крім того, Європа чи не більш від інших регіонів світу зацікавлена, щоб Росія була стабільною державою — з верховенством права та демократією. Чи треба сумніватися, що, попри можливу шалену критику Кремля саме за брак цих

чинників, учасники саміту дадуть йому місце у президії світової політики?

Сила передбачає відповідальність. Тому Росія хоч і стала енергетичною наддержавою, але мусить відповідально розпоряджатися власною могутністю. Про це їй «сімка» неодмінно нагадає. А також, що вона не може шантажувати ані Європу, ані сусідів тим, що в разі надто високої вимогливості знайде інших партнерів. Тим паче — відкривати чи закривати енергетичний вентиль та підвищувати чи знижувати ціни через політичні причини: світ сьогодні вже не можна ділити на сфери впливу, а сусідам — заважати самостійно визначати своє майбутнє...

Однак передовсім учасники саміту дбатимуть про інтереси власних країн, зокрема про енергетичну безпеку, і з Росією, налякані так званою її газовою війною з Україною, навряд чи дуже сваритимуться. І хоч Європа та США намагалися захистити «бідну» Україну, та Росія безкомпромісна: за газ усі мають платити однакову ціну...

Будемо ображатися, звинувачувати «москаля» у підступності та помсті за «помаранчеву» революцію? Чи це так? Наш уряд в енергетичній галузі насправді

мав привілейовані відносини з Москвою, але не зумів використати їх на благо власної країни, спровокувавши сусідів на перегляд політики про постачання газу.

Нині ще проблема: новий власник «Криворіжсталі» шойно ініціював чергове подорожчання металопродукції — на 48 дол. за тону. Ми хочемо продавати її в Росію, водночас вимагаючи від неї дешевого газу? Біда не ходить одна: Російська Дума запропонувала своєму уряду оголосити мораторій на ввезення металопродукції з України — у зв'язку з її можливою радіоактивністю. Що, цілком можливо, призведе до його скорочення: через «радіоактивний» мораторій ми втратимо ринок збуту обсягом 600—650 млн. дол. на рік...

Мораль? Не треба сваритися з найближчими сусідами. Особливо якщо від них залежиш. Для цього не обов'язково укладати з ними шлюб з любові. Краще з розрахунку — він і надійніший, і міцніший, і триваліший...

Європейці стежитимуть за самітом «великої вісімки», затамувавши подих, бо від його результатів залежить питання: жити їм чи не жити? Може, не будемо більше створювати труднощів, щоб потім з ними боротися?

Валентина ПИСАНЬКА.

Губить людей не пиво

Згідно з останніми дослідженнями японських науковців із Інституту променевої медицини м. Тіба, пиво можна віднести до розряду «лікувально-профілактичних» напоїв і воно здатне захистити організм від радіоактивного випромінювання. Солідарні з ними й італійські вчені з генуезького Інституту пухлин. Проте у середовищі наших законодавців наростає протест проти споживання пива населенням. Озвучила його народний депутат Людмила Кириченко, виступивши з ініціативою «захистити населення від шкідливих наслідків» споживання бурштинового напою.

Невже пиво таке шкідливе? Коментує директор НДІ біології Харківського національного університету ім. В. Каразіна, завідувач лабораторії «Біологічні основи споживання пива і фітопродуктів», доктор біологічних наук, професор Анатолій Божков:

— Я поділяю заклопо-

таність народного депутата Людмили Кириченко станом здоров'я населення України. Безумовно, величезної шкоди здоров'ю завдає надмірне вживання алкоголю. Боротися з цим пагубним явищем треба, але важливо «з водою не виплеснути дитину». Якщо дотримуватися її логіки, то чому б не доповнити законопроект запровадження обмеження на споживання і рекламу хліба і молочнокислих продуктів? Аргументація та само, що і стосовно пива. Під час випікання хліба використовують дріжджі. Якщо, наприклад, у процесі бродіння взяти 180 г глюкози, то дріжджі перетворять її на 92 г спирту і 88 г вуглекислого газу.

Використання дріжджів у харчових технологіях стало важливим етапом розвитку нашої цивілізації. Ще будівельники пірамід до свого раціону включали пиво, хліб, цибулю і часник. Хоч як це дивно, цей набір забезпечує організм найнеобхід-

нішими живильними речовинами.

Про корисність чи шкідливість харчових продуктів ми судимо на основі аналізу їхнього хімічного складу. Однак хімічні сполуки в чистому вигляді й у складі з іншими сполуками спричиняють зовсім різну біологічну дію. Іншими словами, випивши горілки чи пива, можна відчутися «дві великі різниці». Прийом чистого спирту у вигляді горілки і спирту, що входить до складу пива, даватимуть геть різний біологічний ефект. Розуміючи складність прийняття рішень про корисність і шкідливість пива, ще в 1999 році в Харкові була організована лабораторія з вивчення впливу різних доз і сортів пива на організм. Було доведено, що прийом до 500 мл пива на добу дорослою людиною у 2—3 рази прискорював швидкість виведення токсичних сполук із організму порівняно з прийомом такої само кількості води; нормалізував активність

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО (з архіву «Голосу України»).

імунної системи і функцію печінки; позитивно впливав на ліпідний обмін і серцеву діяльність; зменшував вміст холестерину в крові й частково усував анемію.

Ці самі дослідження засвідчили, що прийом більше одного літра пива на добу не так сприятливо впливає на організм, однак і негативних наслідків виявлено не було.

Півний алкоголізм, про який почали говори-

ти протягом останніх кількох років, не більш ніж застрашливий аргумент, який не має ні фактів, ні статистичних даних. Бо немає «пивного», «винного» або «горілкового» алкоголізму, а є генетична схильність до формування алкогольної залежності.

Наше суспільство «хворе» не на пристрасть до пива (у країнах Західної Європи споживання пива на душу населення

у два, три, а іноді й у чотири рази вище порівняно з Україною), а на захоплення міцними спиртними напоями, збільшення споживання наркотиків, а це — проблеми значно серйозніші. Багатовікова культура пивоварних країн Західної Європи є найяскравішим свідченням того, що помірне споживання пива не завдає суспільству жодної шкоди.

Світлана САШКОВА.

■ ФОТОФАКТ

Учорашні випускники вже здають вступні іспити. Багатьох приваблює Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка. На знімку: абітурієнти-2006.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Жарт обернувся трагедією

Івано-Франківська область. У селі Ямниці Тисменицького району у річці Бистриці втопився 19-річний хлопець з Івано-Франківська. За словами очевидців, все відбувалося ніби жартома. Хлопець підійшов до знайомих дівчат і став тягнути одну з них у воду, щоб навчити плавати. Дівчина опиралася, але юнак таки заніс її у річку. Місцина виявилася глибокою, і обоє почали тонути. Дівчину встиг витягти на берег чоловік, що знаходився поблизу, а хлопець вмиє пішов на дно. Рятувальники, які прибули на місце події, обстежили 5 км річки, але тіла поки що не знайшли.

Дарина НАЗАРЧУК.

За що не шанують Тендерну палату

Скалічені троє школярів у Сумській області, які, провалившись крізь старий шляхопровід, що давно потребував ремонту, впали на залізничну колію. Нещодавня трагедія могла б не статися, якби Тендерна палата і Спеціальна контрольна комісія з питань держзакупівель при Рахунковій палаті України своїми рішеннями не заблокували тендер на проведення реконструкції злощасного мосту. Про це на прес-конференції заявив голова Всеукраїнського об'єднання «Молодь — надія України» Вадим Гладчук. Мало того, на Запоріжжі потерпають хворі на ниркову недостатність через зривання тендерів на закупівлю вкрай необхідного обладнання для обласної лікарні. Так само під загрозою постачання інсуліну в Луганській та Харківській областях. Усе це — «жертви недосконалого законодавства».

Учора Всеукраїнське об'єднання «Молодь — надія України» розпочало пікетування Верховної Ради з вимогою змінити чинну редакцію закону про державні закупівлі. Серед вимог пікетників — усунути Тендерну палату України від так званого громадського контролю у сфері державних закупівель, а також створити єдину відкриту державну інформаційну систему держзакупівель тощо. Напередодні пікетування голова цього об'єднання Вадим Гладчук заявив, що попередній поганий закон замінили у безрезні ще гіршим. А редактор інтернет-видання «Е-Урядник» Андрій Марусов оприлюднив результати свого журналістського розслідування. Зокрема, він констатував, що сфера державних закупівель в Україні нині не контрольована державою і є предметом наживи певних приватних структур. Так сталося, вважає він, через наявний правовий нонсенс, коли на спілку громадських організацій — Тендерну палату — покладено не передбачені Конституцією України владні повноваження органу, який контролює держзакупівлі. Змінений Закон «Про закупівлю товарів, робіт та послуг за державні кошти» призвів

до кризи у сфері держзакупівель, головною причиною якої Андрій Марусов назвав функціонування на ринку держзакупівель мережі монопольної ренти (використання монопольного становища для отримання певних вигод. — Авт.).

Учасники прес-конференції нагадали результати нещодавнього «круглого столу», на якому держзакупівельники і учасники торгів виступали проти істотного завищення витрат на проведення тендерів, що пов'язане з монополією на оприлюднення інформації про торги, надання консультативних послуг та розробку тендерної документації. За такого розкладу бюджетні кошти осідають у приватних кишенях, стверджує А. Марусов. За його розрахунками, збитки держбюджету можуть становити майже 300 мільйонів гривень на рік. На переконання А. Марусова, існуючий стан у сфері державних закупівель — це результат потужного законодавчого лобіювання окремих депутатів із різних фракцій. У деяких народних обранців є свої комерційні інтереси, тож стосовно того чи того тендера приймаються певні рішення в обмін на законодавчий «дах», стверджує журналіст.

Про безпідставність звинувачень на адресу Тендерної палати України заявив її прес-секретар Андрій Васейко, який був присутній на прес-конференції. Він назвав дії опонентів піарівським ходом. А стосовно державних закупівель та використання державних коштів Тендерна палата відповідно до закону може надавати тільки висновки рекомендаційного характеру. А. Васейко повідомив, що, починаючи з 2005 року — з часу заснування палати, проведено понад дві тисячі перевірок розпорядників бюджетних коштів, виявлено зловживання службовим становищем, розкрадання мільйонів бюджетних коштів. Висновки перевірок передані до правоохоронних органів. Саме тому Тендерна палата і не подобається багатьом, сказав її представник.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

■ ОГолошення

У відповідності до ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 04 липня 2006 р. (справа №10/351/06) визначено банкрутом ТОВ «Інтерконсалтбуд», 54031, м. Миколаїв, вул. Космонавтів, 152, кв. 3, ЄДРПОУ №33188859, р/р №26008321000152 в МФ АБ «Брокбізнесбанк», МФО 326922, та відкрита його ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Томашевського О. О., ліцензія АА №669672 від 09.09.2003 р., 54029, м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, тел.: (0512) 36-72-27. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Одеської області (65119, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) Постановою по справі № 21/169-06-5092 від 27 червня 2006 р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно дочірнього підприємства «ЛОТ» (65005, м. Одеса, вул. Михайлівська, 25; код 32539724). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Верлана Геннадія Васильовича (ліцензія серії АБ № 176192 від 04.08.2005 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) 30.05.2006 р. порушено справу №2-20/10492-2006 про банкрутство Державного підприємства будівельного управління ДУ МВС України в Криму, ЗКПО 08563903 (95047, м. Сімферополь, вул. Вузлова, 10, р/р №2604031242201 в КРФ АКБ «УКРСОЦБАНК») за заявою Державної податкової інспекції в м. Сімферополі.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Метелеву Світлану Федорівну (ліцензія АБ №216870 від 22.03.2005 р.), яка проживає за адресою: м. Сімферополь, вул. Вишнева, буд. 60.

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ціна в 500—600 гривень за тонну пшениці — на збиток усім виробникам: і тим, хто добре веде справи

9-та стор.

Уряд прогнозує врожай зерна на рівні 37,6 млн. тонн, що практично відповідає торішньому показнику

■ АЗБУКА ВИЖИВАННЯ

Чорничні жнива

Депутат районної ради, який приїхав у село Яринівку, що в Березнівському районі, щоб провести прийом громадян, був дуже здивований, нікого не заставши біля приймальні.

— Ви не дивуйтеся, зараз у селян гаряча пора: одні заготовляють сіно, інші — в лісі, збирають чорниці. Адже літній день рік годуює, — пояснив гостю Яринівський сільський голова Микола Харчук. — Тож біля хати залишають хто дітей, а хто немічних старих. Решта намагаються заробити копійку на ягодах. Це одне з небагатьох джерел поповнення сімейного бюджету для селян.

Із збутом чорниць, які нинішнього року вродили не дуже рясно, немає проблем, навіть до міста на ринок везти не потрібно: заготівельники приймають ягоди на місці, даючи за кілограм по 11—11,5 гривні. Ось чому на ринках у Рівному чорниць негусто.

— Хоча наше село й має вигідне географічне розташування — недалеко від міст Березне та Костопіль, куди маршрутки курсують через кожні півгодини, а відтак люди їздять на роботу, все одно ніхто не відмовляється від додаткового заробітку під час чорничних жнив, — розповідає Микола Харчук. — Скажімо, сім'я вчительки Ніни Василівни Плєскач, де виховують п'ятеро дітей, за день збирає і здає чорниць на двісті гривень. Гуртом ходить по ягоди і родина пенсіонерки Катерини Миколаївни Потапчук.

Проте від збору ягід мають зиск не лише люди, а й територіальна громада. Адже плата за користування лісовими ресурсами місцевого значення поповнює місцевий бюджет. Щоправда, певну частину її сільська рада повертає лісгоспу для відновлення лісів.

— Але і нам дещо залишається, — каже Яринівський сільський голова. — Торік сільрада із заготівлі ягід мала шість тисяч гривень. Сума ніби й невелика, але за неї нам вдалося розв'язати низку нагальних проблем, зокрема придбати музичний центр для сільського будинку культури. Нинішнього року до місцевого бюджету за користування лісовими ресурсами вже надійшло дві тисячі гривень.

— Коли дозрівають чорниці, за ними не ходять хіба що хворі та немічні. Навіть п'янички забувають про лінощі і йдуть до лісу, аби на пляшку заробити, — жартує секретар Прислущкої сільської ради цього ж Березнівського району Валентина Жабчик. — Бо заготівельники платять непогано. Людям вигідно. Навіть коли я мала кілька днів відпустки, з дітьми пішла по чорниці — хіба зароблені за день 120 гривень у господарстві зайві? А уявіть, якщо багатодітні сім'ї гуртом вирушають по чорниці. То скільки можуть заробити. Але заздрити їм не варто, бо ягоди збирати важко, та й витрати в таких родинах великі. Скажімо, у сім'ях Валентини і Петра Мамчурів, Марії та Олександра Татарчуків по десятеро дітей. Кожного одягнути потрібно, школярам для школи все необхідне купити. Тому й використовують мої односельці чорничний сезон сповна.

Цими днями по обидва боки траси Рокитне—Сарни—Рівне можна зустріти дітей, які продають чорниці (**на знімку**). Зупиняюся біля однієї групки. Діти — народ відвертий, тож розповідають все як є: мовляв, приїхали з міста у село до бабусі на відпочинок. Але разом зі своїми однолітками спокусилися піти до лісу по чорниці. Воно гуртом веселіше.

— Торік за зароблені гроші купили собі мобільний телефон. Почергово користуватися незручно. Тож сподіваємося заробити ще на один — на трасі торгівля йде жваво, — кажуть юні городяни, які виявились братом і сестрою. Залюбки купила й собі чорниць, не торгувалася, бо сама з шести років ходила з бабусею по ягоди і з власного досвіду знаю, що збирати їх нелегко.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Людмили МОШНЯГИ.

Великотоварний розмах

■ ВРОЖАЙ-2006

Навіть міцним сільгосппідприємствам загрожує цінова пропозиція з багатьма невідомими.

Жнива від жнив різняться. Вони можуть бути такими, як на цих лапах Миколаївської області, а можуть бути й такими, про які йдеться в матеріалі від нашого одеського кореспондента, вміщеному внизу. Хлібозбирання у Прибужанівській виробничій філії сільськогосподарського підприємства «Нібулон» — аргументована відповідь скептикам, які не вірять у силу великотоварного виробництва, підкріпленого «важкою артилерією» — високопродуктивною технікою. За чотири дні тут зібрали озимого ячменю із площі в сімсот двадцять п'ять гектарів. Середня врожайність — 41,6 ц/га. «Могло бути й більше, — кажуть тамтешні хлібороби, — якби не підмерзли сходи взимку». Таку жнивну оперативність, що дає змогу уникнути втрат зерна від осипання, прибужанів-

цям забезпечують вісім імпортних зернозбиральних комбайнів. За ними одразу йдуть трактори «Фендт», готуючи ґрунт до осіннього засіву. За словами керівника філії Олени Трічевої (**на знімку**), така висока врожайність стала можлива за умови жорсткого дотримання агротехнологій. А це — гарантована заробітна плата, розрахунки за оренду землі, підтримка місцевої соціальної сфери. На Миколаївщині компанія має п'ять таких філій, ще одинадцять — в інших областях. Збіжжя одразу йде на тік, після доробки його надлишки відвозять на розташований у Миколаєві зерноперевантажувальний термінал компанії. Саме на нього припадає 75 відсотків від загального обсягу експортованої через миколаївські порти сільгосппродукції.

Одне з гарячих питань, що зараз непокоїть аграріїв, чи не марні їхні зусилля: досі невідомо, яка складеться ціна на хліб. Чи не повториться узаконений грабіж за сценарієм минулих років? Чи отримають селяни за збіжжя той мі-

німум, який дає змогу розвивати виробництво? Адже зазвичай після жнив, коли пропозиція колосових зростає — аграрії масово продають зерно, аби мати гроші на збирання пізніх культур та підготовку ґрунту, — і відбувається обвал внутрішнього ринку. На думку генерального директора СП «Нібулон» Олексія Вадатурського, щоб селяни могли продавати збіжжя за вигідною для себе ціною, треба розвивати експорт. В умовах виробництва стабільних обсягів зерна цей механізм не потребує від держави додаткових затрат, хоча є дієвим чинником забезпечення справедливого ціноутворення.

Іван ЛАЗНЮК.

Фото автора.

У битву за хліб ідуть... музейні експонати

На Одещині нинішнього року зерновий клин перевищив мільйон гектарів. Природно, і врожай селяни очікують відмінний.

— Усі райони вже розпочали жнива, — розповів «Голосу України» перший заступник начальника управління сільського господарства і продовольства облдержадміністрації Іван Панчишин. — На полях працюють майже п'ять тисяч комбайнів. Як завжди, залучено й механізаторів Вінницької, Кіровоградської, Тернопільської, Хмельницької областей. Також іде збирання озимого рапсу — вперше його посіяли на площі в 26 тисяч гектарів.

На жаль, перші тижні збиральних жнив виявили й «болючі точки». Понад п'ятдесят відсотків зернозбиральної техніки — це не вчорашній і навіть не позавчорашній день. Вона, по суті, вже давно по-

винна стати музейними експонатами, а не трудитися в полі. Минулоріч шодня простоявало більш як сотня комбайнів, а вимушені зупинки становили по 5—10 годин. Тривожні дзвіночки, що звучать з полів, свідчать, що й нинішнього року ситуація з технічним станом зернозбиральних агрегатів викликає серйозні побоювання за долю врожаю — шодня по два десятки комбайнів не працюють через поломки.

Проте південні райони області перетнули екватор жнив, у північних — Балтському, Кодимському, Миколаївському — жнива лише набирають обертів. Результати (озимий ячмінь дає в середньому по 26 центнерів з гектара, яровий — понад 30, горох — 29 центнерів з гектара) свідчать, що очікування хліборобів справдяться — врожай обіцяє бути щедрим.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Маєте право забрати назад

Селищна рада викупила мою земельну ділянку для прокладення газопроводу. Проте вже більш як два роки жодних робіт не ведуть, а на ділянці розмістили кіоск. Чи маю я можливість повернути назад свою ділянку?

Володимир ВІКТОРОВ.

Сумська область.

Земельний кодекс надає органам державної влади та місцевого самоврядування право викупу у громадян земельних ділянок для суспільних потреб, зокрема для будівництва і обслуговування об'єктів транспортної та енергетичної інфраструктури. Проте це накладає на органи, що здійснюють викуп, обов'язок використовувати викуплені земельні ділянки винятково для суспільних потреб. Якщо ж викуплена земельна ділянка використовується з іншою метою, то колишній власник ділянки, відповідно до статті 153 Земельного кодексу, має право звернутися до суду з позовом про визнання недійсним чи розірвання договору викупу земельної ділянки та відшкодування збитків, пов'язаних із викупом. Як наслідок, сторони повинні будуть повернути одна одній усе, що вони отримали на виконання цього договору, тобто вам буде повернено земельну ділянку, але ви мусите повернути кошти, які отримали як плату за її викуп. У разі, якщо викупом вам заподіяно збитки, ви також маєте право на їх відшкодування.

Наталія ВІЛАМОВА,
юрист.

Якщо хазяйнувати по-європейськи

■ ДОСВІД
У Луганській області поля однієї з філій «Нібулону» — Біловодської — починаються одразу за прикордонною смугою. Її керівник Микола Лиманов (на знімку) не без гордості знайомить є угіддями, що простягаються до самого обрію і де дружно ростуть кукурудза і соняшник, колосяться ячмінь і пшениця: «Встає сонце — починається «Нібулон». Якщо бути точним, у двох районах області — Біловодському і Міловському — компанія орендує 4200 гектарів землі. Перевага сусідства з Росією немає жодних. Більше того — це ускладнює сільгоспвиробництво. Тут на території діє особливий прикордонний режим, і списки всіх працюючих людей і техніки подаються на узгодження. Та й контроль посилюється. Прикордонні наряди часто перевіряють паспорти, тому краще їх носити з собою. Якщо раніше місцеві жителі без особливих проблем ходили на той бік на млин або, скажімо, до родичів, то тепер, щоб перейти без ускладнень, потрібно оформляти пропускні документи.

Одна зі складових успіху «Нібулону» полягає в тому, що тут культивується європейський підхід до ведення сільськогосподарського бізнесу. Компанія орендує землю не лише в Луганській, а й у Миколаївській, Харківській, Полтавській, Вінницькій, Черкаській областях. Якщо, приміром, у Біловодській філії вирощують сільгоспкультури, то в його керівника не повинна боліти голова, куди і як вигідніше продати зібране. Питаннями реалізації опікується інший підрозділ. Так само, як і поставанням добривами, запчастинами... За словами Миколи Лиманова, в Західній Європі теж ніхто не займається всім підряд. Вузька спеціалізація дає змогу зосередитися винятково на виробництві зерна. Тут жорсткий диктат технології, чітко дотримуються термінів сівби й обробки ґрунту. Цими критеріями і мають керуватися філії компанії, розробляючи врожайну стратегію. Рослинництво підтягується до науки. Тутешні хлібороби дослухаються до порад учених станції захисту рослин і регіонального інституту Української академії аграрних наук. Звідси і стан по-

сівів, що одержали все, що їм було потрібно: злаковим на полях тепер навіть найдоскіпливіший агроном поставить оцінку «добре» або «відмінно». Особливо в порівнянні. Справді, адже парадокс: посіви «Нібулону» дружно в ряд, й одразу, через дорогу, фермерське поле, на якому бур'янів більше, ніж самої пшениці. Що дасть така нива людям, які віддали свої паї в оренду — питання риторичне.

Якщо продовжувати порівнювати, то торік на полях Біловодської філії врожайність була в півтора-два рази вище середньої в Луганській області. Кожен гектар на колі видав понад 41 центнер пшениці, 62 центнери кукурудзи. І нинішнього року, незважаючи на морозну зиму і зятувну весну, через що трактори довго не могли вийти в поле, види на врожай такі самі.

Тут немає заборгованості ні в зарплаті, ні в орендній платі. Останню роздавали ще у вересні: хто хотів — брав грішми, а хтось — зерном або олією. Не дивно, що в окрузі чимало селян, які бажають прийти зі своїм земельним паєм у «Нібулон».

— Багато фермерів і приватників, — вважає заступник генерального директора «Нібулону» Андрій Сироватко, — щоб заставити землю, одразу брешуть, обіцяючи золоті гори. Адже якщо розсудити тверезо — в тебе ресурсів не вистачить навіть за паї розрахуватися. А ще треба витратитися, щоб обробити й виростити. Але багато селян купуються на солодкі перспективи, часто навіть розуміючи, що їх обдурять. І все одно люди на селі вірять хорошому. Їм хочеться вірити. А потім, як часто це буває й у великій політиці, йдуть обіцянки: «Нічого поки що не можу дати, не вродило, наступного року буде». Далі — знову та сама пісня... У прикордонній зоні люди потихеньку починають від фермерів відмовлятися. А, зважаючи на те, що «Нібулон» з першого дня каже правду, до нас чимало пропозицій. Загальна кількість землі, з якою бажають приєднатися до нас перехідники, в цих двох районах перевищує 500 гектарів.

Безпроблемність, з якою господарює на землі «Нібулон», — лише

здавана. Насправді і тут чимало нерозв'язних завдань. «Якщо, — каже Микола Лиманов, — застосовувати повну технологію, як вчили нас в інститутах, то собівартість тонни зерна зростає до 1,5 тисячі гривень. Тому ціна в 500—600 гривень за тонну пшениці — на збиток усім виробникам: і тим, хто добре веде справи. Вона розвиткові виробництва не сприяє. І державні закупки, в тому вигляді, в якому вони ведуться, — теж не вихід. Здай сьогодні за фіксованою ціною, а розрахунок буде трохи пізніше. Коли настає це «трохи пізніше», дизпаливо дорожчає вдвічі».

Ще одна проблема: філія укомплектована переважно імпоротною сільгосптехнікою, тракторами «Фендт» і комбайнами «Клаас». Вона не нова, купувалася років десять тому. Завдяки цим високопродуктивним агрегатам тутешні хлібороби трудяться не лише на своїх полях, а й роблять послуги з обробки землі і збирання врожаю сусіднім районам. У філії з 62 осіб — 29 механізаторів і 6 комбайнерів. Кадри, як кажуть тут, уміють і знають, половина із середньою спеціальною, а є і з вищою освітою. Вони техніку отримували, вони ж на ній і працюють. Біда у тім, що замінити їх немає ким, і гідні

молоді кадри у філії виховують самі. Рівень підготовки в аграрних ліцях та училищах запитаю компанії не відповідає — немає там імпоротної техніки, щоб готувати механізаторів.

— Перше запитання, — каже Микола Лиманов, — яке ставлять багато хто з молодих, які йдуть у філію: «Скільки я тут буду отримувати?». А на запитання «що вмієш робити?», відповідають — «нічого». Як правило, вони вже «потрудилися» у трьох-чотирьох організаціях і переконані, що працювати сенсу немає, там однаково платять мізер. Доводиться перевиховувати, перенавчати. Іде покоління, не привчене до роботи. Простіше міношувати спорудити, назбирати заліза в землі і здати... У філії на 90 відсотків техніка імпортна. Приходять молоді люди з училища і не знають, як на ній працювати. В колишніх колгоспах поки що стара техніка. Але і там, купивши нову, зіштовхнуться з цією ситуацією. Потрібні кардинальні зміни. Ми тут знаємо одне: останні десять років держава живе за рахунок села. Ну, ще два-три роки проживе. Потім настане крах. Село не в змозі все життя бути дотацією.

Галина КВІТКА.
Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

■ ПО СЕКРЕТУ Скринька відчиняється просто

Сергій Маслів, заступник голови Старобельської райдержадміністрації з питань сільського господарства і продовольства, кандидат сільськогосподарських наук: — Секрет успішного господарювання «Нібулону» простий. Потрібно робити всі роботи в оптимальний термін, утримувати всі поля в чистоті. У «Нібулону» є така можливість. Вчасно обробили, дотримують сівозміну — звідси і результат.

А якщо агропідприємства сіють соняшник по соняшнику — чого там можна чекати? Думаю, майбутнє нашого сільського господарства за таким великотоварним виробництвом — жоден інвестор у дрібнотоварне не вкладатиме кошти. На фермерів часто ремствує: понабирали землі, а тепер і з людьми не розраховуються, і лад їй дати не можуть. А до «Нібулону» які можуть бути претензії. Заборгованостей немає ні в зарплаті, ні в податках, орендна плата виплачується вчасно. Адже як я гадаю: якщо взяли землю, то треба пам'ятати, що за нею стоять живі люди, підтримувати школи, утримувати водопроводи, дороги. Так, як робить це «Нібулон».

■ КОМПЕТЕНТНО
На селянинові можна заробити, пальцем не поворухнувши

Іван Пшеничний, начальник управління агропромислового розвитку Старобельської райдержадміністрації: — Добре, що «Нібулон» вчасно викупив контрольний пакет акцій Старобельського елеватора. Адже чимало схожих підприємств на межі вимирання. Тут — стабільно. Нехай і не стільки людей працюють, як 10 років тому, але підприємство виконує свою функцію. Селяни, і не тільки нашого району, його роботою задоволені. На «Нібулон» можна було рівнятися, ще коли все сільське господарство було на межі банкрутства. У нашому районі стосовно цієї компанії немає питань ні щодо зарплати, ні щодо податків, ні щодо оренди.

Можу сказати своє бачення стосовно цінової політики. Це проблема не сільгосппідприємств, не обласного або районного масштабу, а країни. Держава повинна взяти на себе цю місію, інакше будуть скуповувати, перекуповувати, а селянин залишиться з боргами. Була держзакупівля. Торік установили ціну: для пшениці 4-го класу — 700 гривень, 3-го — 800. Визначили елеватори, хто буде закуповувати. Непорядок, що торік зерно брали по 270—300 гривень. У порту в Маріуполі воно тепер коштує 610 гривень. Хтось поклав різницю собі до кишені, не поворухнувши пальцем. Якби в селянина був грошовий запас, він би, звичайно, не продавав, а потримав хліб на елеваторі. Але потрібні кошти для проведення подальших сільгоспробіт. А тут і скупник, готовий заплатити за нього наднизькі ціни. Щоб припинити цей грабунок, держава повинна взяти на себе цю функцію, визначити мінімальну ціну, яка покривала б витрати виробників. Те саме і стосовно молока.

ВІДРОДЖЕННЯ ЕЛЕВАТОРА

■ ПЕРСПЕКТИВА

У Старобельському районі Луганської області два великі підприємства: молокозавод і побудований п'ятдесят років тому елеватор. В історії останнього всіляке траплялося. Зі світлих спогадів: років п'ятнадцять тому підприємство працювало стабільно і без надриків, господарства щорічно звозили сюди понад сто тисяч тонн зерна. З темних — декілька років тому селяни відмовили елеваторові в довірі через те, що тут їх постійно обманювали, возити врожай на збереження стало небезпечно. Саме разом із цією чорною плямою на біографії і викуплений був «Нібулоном» у 1998-м контрольний пакет акцій елеватора. Стратегія була така: вдале розташування під-

приємства дасть змогу філіям, що займаються рослинництвом, зберігати тут зерно. Ще одне із завдань: необхідно було повернути довіру тутешніх хліборобів до підприємства, щоб здійснювати послуги із збереження і переробки зібраного, задіявши в такий спосіб потужності.

— Це завдання, — каже голова правління ВАТ «Старобельський елеватор» Олександр Шуліка (на знімку), — виявилось не з легких. Починали з 20 — 40 тисяч тонн зерна на рік. Позаторік заготували 90 тисяч. У 2005-му — 133, до того ж більше половини привезли зі сторони. Восстановлення така об'ємна заготівля була дванадцять — п'ятнадцять років тому.

Тепер це одне із небагатьох підприємств району, що працює, кожен місяць платить зарплату і не має заборгованостей. За словами працюючих, тут вона близько 640 гривень, але стабільна і значно вище, ніж у середньому в районі.

Торік усі вісім сушарок, що дають змогу сушити 400 тонн зерна на годину, перевели на газ. До цього на сушіння йшло щорічно до п'ятисот тонн дизпального. Модернізація стала майже в мільйон гривень. Навіть після подорожчання газу все одно буде дешевше, ніж сушити паливом. Хоча на підприємстві по-якщося подальшого зростання цін на газ, що, звичайно, позначиться на роботі елеватора.

Проведено тут ще одну реконструкцію. На елеватор тепер приїжджають

машини, що беруть до 30 тонн соняшнику, тоді як залізничний вагон уміщає 32 тонни. Довелося модернізуватися, щоб збільшити пропускну спроможність.

Олександр Степанович знає, що таке хліборобська праця, й упевнений, що майбутнє в рослинництві за великотоварним виробництвом. За такими, приміром, підприємствами, що працюють у структурі «Нібулону». Свого часу він п'ятнадцять років був головою колгоспу. «Дотепер, — каже, — щодня підхоплююся о

четвертій ранку на ранкове доіння. Чи то зима, літо, вихідний...». Нині в господарстві тім ситуація складна — не знайшлося такої людини, яка зберегла б усе в цілості.

— Реформування, — продовжує він, — якщо і відбулося, то на папері. Розділили землю на клатки — нічого в людини немає. Як на п'ятьох гектарах вести сівозміну, якщо сьогодні вигідні культури — соняшник і ячмінь, все інше — не вигідно. З цінами вакханалія... Г. К. Фото автора.

Якщо взяли землю, то треба пам'ятати, що за нею стоять живі люди

Соціальна політика — не самоціль

Сьогодні, коли Україна вступила в завершальну етапу трансформаційного етапу суспільства, політичним силам, що отримали мандат довіри від народу на виборах 2006 року, слід рішучіше позбавлятися від підходів до соціальної політики як до самоціль. Неприпустимо, аби проблематика реформування соціальної сфери і далі використовувалась як розмінна монета політиканських ігриш у передвиборний період. Слід категорично відкинути і дешевий популізм, і демагогію в цій сфері, котрі нам інколи демонструє влада.

Натомість соціальна політика має розглядатись як складова надзвичайно важкого і динамічного процесу вдосконалення соціально-трудових відносин в умовах трансформації суспільства на ринкових засадах. Законодавчо забезпечити максимальну мінімізацію соціальних втрат внаслідок такої трансформації — завдання, яке Верховна Рада має взяти на себе.

Без ілюзій

Отже, вищим законодавчим органом країни соціальна політика має розглядатись як основний, центральний структурний елемент у системі соціально-трудових відносин перехідного періоду.

Суспільство мало змогу не раз переконатись, що безсистемність прийняття рішень у соціальній сфері у вигляді латання дірок стосовно підвищення окремих показників життєвих стандартів створює лише ілюзію політико-соціального захисту. Така «політика» неминуче обертається ще більшими втратами, знеціненням фінансових затрат і новими проблемами.

На жаль, тривалий час соціальна політика в Україні виглядала як звичайна реакція багатьох урядів на кризові явища. Головна увага приділялась не з'ясуванню причинно-наслідкового зв'язку існуючих проблем, а окремим ланкам соціальної сфери: пенсії, грошова допомога, пільги, мінімальні соціальні стандарти тощо. Дуже часто рішення приймалися під тиском акцій протесту окремих категорій населення, об'єднаних за професійною ознакою.

Такі підходи — це відірваність від реального стану економіки, некомплексність, відсутність необхідних обґрунтувань і аналізу можливих наслідків.

Звідси популізм та демагогія, цинічне смакування соціальних проблем, людських бід та негараздів з боку окремих політичних сил.

Очевидно є необхідність запровадження в соціальній політиці системності, послідовності та науковості. Це дає змогу досягнути поступовості та стабільності, позитивних змін, відчутних у кожній родині.

Наприклад, розв'язуючи завдання формування середнього класу, ми бачимо, що його відсутність в Україні не дає змоги досягти узгодженості соціально-економічних інтересів різних груп населення, створює проблему зростання соціального розшарування між малозабезпеченими і заможними верствами населення.

Декларуючи свій європейський вибір, Україна в питаннях, які стосуються поглиблення майнової диференціації населення, вперто віддаляється від європейських орієнтирів. У будь-якому суспільстві не-обґрунтовано великий роз-

рив у розподілі доходів та майна несе загрозу соціальних, політичних та економічних потрясінь. Якщо в європейських постсоціалістичних країнах доходи 10% найбагатших сімей перевищують доходи бідних у 4—5 разів, то в нас — більш як у 14 разів. За цим показником ми наближаємось до країн Латинської Америки, що й зрозуміло, бо відомо, що рівень соціальної нерівності безпосередньо залежить від матеріального добробуту суспільства. До того ж зазвичай значна частина доходів багатих перебуває в тіні.

Основою зменшення полярності між бідними і багатими в Україні може стати, зокрема, комплексна довгострокова державна програма забезпечення зайнятості, створення нових робочих місць на основі розвитку мікрокредитування, реалізація в житті вимог концепції реформування системи оплати праці... Потрібна програма створення системних умов для розвитку малого підприємництва на рівні регіонів: села або селища, районного міста чи обласного центру. Взагалі потрібно зміцнювати ринкові механізми відтворення робочої сили, її більш ефективного використання, сміливіше запроваджувати елементи змагальності в сфері соціально-трудових відносин.

Як подолати дефіцит трудових ресурсів

Зрозуміло, що в своїй діяльності законодавці зобов'язані належну увагу приділити забезпеченню позитивної тенденції в розвитку сучасного ринку праці.

Останнім часом дещо загальмувався процес створення можливостей реалізації людиною свого права на працю. Мова повинна йти про створення справді нових робочих місць, а не маніпулювання цифрами, бо тільки минулого року промислові підприємства України втратили більше мільйона працівників. Сьогодні на багатьох заводах і фабриках реальною стала втрата унікальних технічних, технологічних операцій через брак робочих рук. Не слід нехтувати ознаками наростання серйозної проблеми дефіциту якості трудових ресурсів.

Система освіти, позбавлена державної підтримки, намагається вижити, не реагуючи на кадрові запити роботодавців, орієнтуючись на купівельну спроможність батьків абітурієнтів. Навчальні заклади штампують економістів та юристів, педагогів та медиків, а промисловість просить інженерів-механіків, технологів, гірників, програмістів, робітників всіх спеціальностей. Зберігають дивний спокій чиновники Мінпраці та Міносвіти, спостерігаючи, як в обласних центрах бухгалтерів та економістів готують сотні місцевих вузів. Тільки в Києві майже 40 вузів мають економіко-правовий статус. Тож не дивно, що в Україні на одну вакансію економіста — 85 претендентів, на бухгалтера — більш як 20. Молодь шукає не роботу, а зарплату, до того ж з кожним роком рівень підготовки спеціалістів викликає дедалі більше нарікань з боку роботодавців, насамперед закордонних. У цьому, до речі, одна з причин корупційності в наших навчальних закладах. Потрібні не знання — потрібен документ про освіту, який банально купують.

Слід, поки ще не пізно, негайно повернутись до системи держзамовлень з обов'язковим розподілом молодого спеціаліста на роботу, з визначенням його статусу, гарантованим рів-

Одна година праці західноєвропейського сталевара коштує 43 долари США, американського — 41, японського — 40. Водночас український сталевар отримує 2,5 дол., російський — 3.

нем зарплати, можливістю отримати доступний кредит на житло тощо.

Окрім того, щорічні ярмарки вакансій показали, що коли в Тернопільській, Львівській чи Волинській областях на одну вакансію припадає більш як 20 претендентів, то в Донецькій, Запорізькій, Луганській, Харківській, Дніпропетровській областях навпаки — на 10—11 вакансій в реальному секторі економіки припадало по одному претенденту.

Втрата темпів соціально-економічного розвитку, дія штучно створених негативних причин економічного та й позаконотомічного характеру негативно позначились на стані та динаміці соціально-трудових відносин, в основі яких — Конституційне право людини на працю, «... яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується».

Мета — підвищення вартості робочої сили

Сьогодні люди дедалі частіше запитують: «Чому замість підвищення ефективності виробництва, поліпшення матеріального добробуту ми отримали за дуже короткий час страшний втрати в соціальній сфері, розбалансування всієї системи соціального страхування та захисту, продовження трагічного процесу вимирання нації, втрату віри в майбутнє?»

З цієї вини країна отримала форсовану ревальвацію

гривні (відплив українського експорту становить сотні мільйонів доларів)? Звідси невмотивоване закриття вільних економічних зон, ліквідація сотень інвестиційних проектів (відтік капіталу з деяких регіонів тут же загострив низку соціальних проблем). А ще було голе, недолуге адміністрування в цій політиці, що породило систему криз та різке підвищення цін, примітивна, на догоду політиканським амбіціям, реприватизація, митний авантюризм, котрий злочинно відкрив вітчизняний ринок на користь зарубіжних виробників, надмірне збільшення податкового тиску, зрада національних економічних інтересів в сфері енергозабезпечення та багато інших «здобутків», котрі зупинили розпочатий життєво важливий для майбутнього України процес переходу на інвестиційно-інноваційну модель розвитку економіки.

Важко зробити прогноз того, що чекає соціальну сферу внаслідок погрому базових галузей народного господарства і неминучих втрат бюджету в наступні роки. Хоча вже сьогодні очевидно — бюджет України на 2006 рік не буде виконано. Внаслідок недолугих експериментів над економікою, скорочення надходжень від податку на прибуток становить 4 млрд. гривень, не надійде 1 млрд. гривень від рентної плати.

Зрозуміло, що під загрозою виконання опинилися і місцеві бюджети, котрі істотно втратили надходження від податку на доходи фізичних осіб. Так виглядає перша ціна, яку суспільство платить за системні помилки в економічній політиці. Зниження ділової активності народногосподарського комплексу вже сьогодні безпосередньо відбивається на добробуті кожного громадянина.

Чому наш українець, який працює за кордоном в умовах реальної ринкової економіки, в плані матеріального забезпечення відчуває себе комфортніше, ніж на Батьківщині? Чому трудова міграція набуває масового, загрозливого для всіх галузей економіки України характеру, знецінює затрати держави на навчання та професійну підготовку, руйнує сім'ї, калічить долі людей?

Мабуть, і через те, що впродовж років відсутність політичної волі та тверезого розрахунку численних урядів незалежної України, їх безсистемне шарахання з «латання дірок» соціальної сфери так і не дали можливості приступити до пошуку головної ланки в ланцюгу завдань соціальної політики.

Слід зосередити основні акценти соціальної політики на працездатному населенні. Тобто, не забуваючи про державну допомогу малозабезпеченим категоріям населення, соціальна політика має бути спрямована на створення умов, які дають можливість працівникам піднімати добробут за рахунок особистого трудового внеску, підприємництва і ділової активності.

Пошук шляхів істотного підвищення вартості націо-

нальної робочої сили — найбільшої цінності України — має бути основою практичної діяльності всіх парламентських політичних сил.

Не можна далі миритися з тим, що сьогодні зарплата, з одного боку, все ще не забезпечує нормального відтворення робочої сили, а з другого — часто зростає незалежно від ефективності виробництва. Поглиблюються диспропорції в оплаті праці не тільки між галузями, а й всередині них, між регіонами країни.

Наприклад, у Тернопільській, Волинській, Львівській, Хмельницькій областях показник зростання середньої зарплати вдвічі нижчий, ніж у Києві, Донецькій чи Запорізькій областях. Політиканська тріскотня щодо боротьби з проявами сепаратизму та федералізму тут недоречні, бо тенденція до зростання нерівності між регіонами стає дедалі очевиднішою.

До того ж знову повертаються часи, коли зарплата в державі залежить не від особистого трудового внеску, кваліфікації та професіоналізму, а від того, в якій галузі людина працює.

Знову, як у 90-х, мільярдами гривень починаємо рахувати заборгованість із заробітної плати. Понад 300 млн. гривень — заборгованість у вугільній галузі, 297 млн. — борг із зарплати на селі, який з початку 2005 року виріс на десять відсотків. На економічно активних підприємствах машинобудування заборгованість виросла до 70 млн. гривень. Тож, чи варто дивуватись, що з початку цього року заборгованість із зарплати в системі освіти виросла на 46%, в охороні здоров'я вдвічі, що на місяць дедалі частіше застосовують практику переведення працівників цих галузей на 0,5—0,75 ставки, триває скорочення працюючих.

Подальше зволікання з реформуванням системи заробітної плати загрожуватиме втратою її стимуляційної функції. Відсутні конкретні заходи для наповнення реальним змістом концепції реформування системи оплати праці. Тож чи варто дивуватись, що в структурі собівартості одиниці продукції і далі домінують енергоносії (на одиницю

мушено тримається на анти-соціальному економічному демпінгу — низькій вартості робочої сили. Якщо в 1990 році частка оплати праці в собівартості тонни виробленого в Україні металу становила 18—24 проценти, то зараз — не більше 10.

Одна година праці західноєвропейського сталевара коштує 43 долари США, американського — 41, японського — 40. Водночас український сталевар отримує 2,5 дол., російський — 3. У чому справа? Адже мова йде про галузь, котра глибоко інтегрована у світові ринки, тому зазначений розрив у погодинній оплаті праці важко аргументувати.

Інструмент виправлення такого ненормального становища ще в 2003 році запропонував уряд Януковича — запровадження системи регульованої державою, обов'язковою для всіх секторів економіки мінімальної погодинної заробітної плати. Через механізми державного регулювання цього стандарту слід забезпечувати прискорення динаміки заробітної плати.

Низька зарплата в промисловості загрожувє деградацією найбільш кваліфікованих структур національної робочої сили, гальмує розвиток багатосегментного купівельного попиту. Багаті люди ніколи не будуть носіями масового попиту. Досягти подивитись на те, що сталося з нашими пенсіонерами, які знову змушені доношувати те, що залишилось від часів Радянського Союзу. Багато хто з них із ностальгією згадує про той короткий, на жаль, період, коли уряд Януковича системністю та послідовністю в соціальній політиці дав їм стабільність і надію на краще життя. До того ж низька вартість робочої сили гальмує розробку та втілення в життя досягнень НТП. Для лома і лопати не потрібні ні наука, ні новітні технології.

Високу вартість національної робочої сили слід розглядати як дійовий ресурс нагромадження коштів, у тому числі інвестиційних, це стабільні бюджетні надходження. Наприклад, підвищення номінальної зарплати в 1,5 разу дає зростання надходжень до бюджету щонайменше на 30 %.

Підвищення зарплати може розпочатися з обґрунтованого підходу до визначення розміру мінімальної зарплати. Вона повинна перевищувати прожитковий мінімум на величину податку з доходу фі-

Серед причин бідності — не тільки низька зарплата, а й безробіття, інфляція, малі пенсії та заборгованість у виплатах зарплати, неможливість отримати належну освіту та кваліфікацію і тощо

ВВП затрати української економіки в 6 (!) разів вищі, ніж у світі); процент банківського кредиту (з поверненням старого керівництва Нацбанку банківська система знов охолола до реального сектору економіки); податки (їх роль та принципи збору потребують окремої розмови з уживанням валідолу); амортизаційні відрахування на основні фонди.

Наприклад, головного галузю, що до останнього часу давала стабільність економічному життю республіки, була металургія — основний постачальник показників ВВП та валютних надходжень. Але конкурентоспроможність металургії ви-

значних осіб, має дорівнювати 68% середньої зарплати (згідно з методикою МОП такий рівень можна вважати справедливим), розмір мінімальної зарплати повинен сприяти викориненню бідності, а не множити її. Мінімальна зарплата в нас поволі зростала з суми 262 грн. до 350, хронічно відстаючи від темпів зростання межі бідності та злиденності в Україні. Рівень злиденності в Україні серед бідного населення з 54% у 2003 році піднявся до 58% у 2005 році, глибина бідності зросла з 25 до 27 %. Зрештою, з бідністю борються в багатьох країнах світу, особливо серед бездомних, безробітних, асоці-

альних верств населення. В Україні проблема дещо інша: маємо справу з бідністю серед працездатних, особливо серед працюючих.

На жаль, ще має місце спрощений, одномірний підхід до пошуку шляхів подолання бідності лише через підвищення номінальних доходів населення. Серед причин бідності — не тільки низька зарплата, а й безробіття, інфляція, малі пенсії та заборгованість у виплатах зарплати, неможливість отримати належну освіту та кваліфікацію і т. п. Бідність слід ув'язувати з сім'єю та її складом, з місцем проживання, з рівнем освіти та культури, з можливістю отримати медичні послуги.

А розв'язання проблем бідності може й повинно лежати в площині сфери виробництва, через загальне зміцнення економічного потенціалу держави.

Без допомоги бідним не захистимо багатих

Справді, чому на території України, де зосереджено 6% світових запасів корисних копалин, яка має вигідне географічне розташування, володіє унікальними земельними ресурсами та потужним людським потенціалом, бідні та вбогі становлять більше половини населення?

Така ситуація не є чимось фатально неминучим. Ні. Багато в чому вона зумовлена

спрощеним підходом, нерозумінням урядовцями сутності соціально-економічних процесів. З одного боку. І намаганнями політиків будь-що сподобатись електорату, навіть за рахунок самих виборців, — з другого. Як наслідок — ні цифри нібито зростання доходів, ні лукава статистика не дають людям спокою та стабільності, замість упевненості в завтрашньому дні несуть нові загострення в суспільстві. Підміна постійної копії невідчужної роботи на ниві реформування соціальної сфери революційними гаслами та брехливими обіцянками не дає змоги владі осмислити і такий важливий засіб подолання бідності, як запровадження адресності підтримки малозабезпечених сімей, необхідність заміни соціально несправедливої та неефективної системи пільг та компенсацій.

Наші правителі, серед яких чимало небідних політиків, мали б пам'ятати слова Джона Кеннеді про те, що суспільство, яке не здатне допомогти багатьом бідним, не зуміє захистити небагатьох багатих.

Ще одну важливу обставину ігнорують нові власті: темпи зростання мінімальної зарплати та її розмір мають сприяти бездефіцитності Пенсійного фонду та фондів соціального страхування. Інакше виникатимуть ситуації 2005 року, коли через безтолковість фінансистів Верховній Раді довелося в авральному порядку рятувати баланс Пенсійного фонду від катастрофічного дефіциту — до речі, штучно

створеного. Щоб спокійно виплачувати мінімальну пенсію в 332 гривні, мінімальна зарплата має дорівнювати 1200 гривень.

Окремої розмови заслуговує «талант», з яким у 2005 році була провалена успішно розпочата в попередні роки пенсійна реформа. Солідарна система, яка переживає кризу в багатьох країнах Європи, давно потребувала перебудови. Цього вимагало і суспільство. Не можна було миритися з тим, що розмір виплат не залежав від стажу роботи та сплачених внесків, що не весь масив працездатного населення бере участь у формуванні внесків до Пенсійного фонду, а самі внески не є власністю людини, що 28% пенсіонерів — молодші від пенсійного віку (в 70—80-х роках таких було близько 7%), що росла, з одного боку, зривалівка, з другого — неприпустима диференціація, нестерпною стала несправедливість по відношенню до громадян, які в різні роки вийшли на пенсію, та тих, хто отримував низьку зарплату, але мав значний за віком трудовий стаж. Окрім іншого, пенсійна реформа мала виконувати функцію виведення зарплати з тіні...

Усі завдання пенсійної реформи тепер відкладені до кращих часів, до повернення до влади сил з політичною волею та знаннями і навиками управлінської діяльності. Суспільство повинно почути

правду. Держава не може жити вище своїх можливостей. Навіть за нинішніх мізерних пенсій бюджет Пенсійного фонду з 10% ВВП зріс до 14. До цього слід додати 1,5% ВВП — витрати на пенсії військовослужбовців. Ресурси соціального попиту давно вичерпано. А поки що знову говоримо (як колись у 90-х роках) про заборгованість перед Пенсійним фондом, яка вже становить більш як 1,5 млрд. гривень. Без забезпечення зростання заробітної плати та доходів населення критичну

Не можна допустити, щоб за брехню та популізм влади платив народ.

межу, на якій опинилась пенсійна система, найближчим часом не подолати, а її реформу знов буде відкладено. Отже, країну чекають нові соціальні потрясіння.

Дилетантство та спрощений підхід нової влади до проблем соціальної політики яскраво проявили себе на прикладі системного втручання уряду в діяльність фондів соціального страхування.

У 2005 році фінансування становище всіх без винятку фондів різко погіршилося й набуло ознак глибокої кризи. Головна причина — намагання залатати чергову діру в соціальній сфері відволіканням коштів на цілі, не передбачені чинним законодавством. Так, обіцянки організувати в Україні бум народжуваності через

виплату премії в 8,5 тисячі гривень при народженні дитини та перші спроби реалізації цих «майданних» обіцянок відібрали у Фонду соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням, сотні мільйонів гривень. Окрім того, що ніякого «бебі-буму» немає (в 2005 році народилося на 1,5 тисячі дітей менше, до того ж зросла дитяча смертність та бездоглядність), відразу ж виникли проблеми у виділенні коштів на оздоровлення застрахованих осіб, у тому числі дітей, у фінансуванні ДЮСШ, в оплаті лікарняних листків та ін. Цього року вперше за всю історію України сотні тисяч дітей не поїдуть до дитячих оздоровчих таборів. У властивому їм цинічно-демагогічному стилі помаранчеві намагались свої пусті обіцянки виконати за рахунок інших дітей, та й дорослих, бо коштів на оздоровлення майже 200 тисяч застрахованих осіб також немає.

Для погашення заборгованості з регресних позовів та одноразової допомоги у зв'язку з втратою професійної працездатності, що склалася станом на 1 квітня 2001 року (до моменту створення Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві...), у супереч нормам закону з фонду було вилучено більше 300 млн. гривень.

Як наслідок, витрати на лікування, протезування, реабілітацію потерпілих, фі-

нансування програм з охорони праці здійснюються не в повному обсязі. На цьому фоні дивними видаються пропозиції уряду зменшити розмір встановлених страхових тарифів (ще одна маніакальна «майданна» обіцянка). В 2006 році дефіцит бюджету фонду може досягти 700 млн. гривень.

На відміну від демагогічних та вкрай волонтаристичних підходів ми пропонуємо суспільству прагматичні та реальні шляхи вдосконалення системи соціального страхування. Вони передбачають зменшення навантаження на фонд оплати праці без зниження розмірів страхових виплат, вдосконалення тристороннього управління фондами, підвищення ефективності їх роботи, використання даних персоналізованого обліку, створеного в Пенсійному фонді, для розрахунку страхових виплат, удосконалення чинного законодавства, інформування населення про страхову діяльність.

Не можна допустити, щоб за брехню та популізм влади платив народ. Той самий, який так і не дочекався бодай якихось ознак поліпшення його матеріального становища. Не дочекався через непрофесійну економічну політику, некомпетентність, патологічну схильність помаранчевих урядовців до популізму та окомілювання.

Ярослав СУХИЙ, народний депутат України (фракція Партії регіонів).

Дорога до друзів завжди близька

■ ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

Кілометри втрачають лік, коли попереду зустріч з дорогими тобі людьми. Такими для «Голосу України» завжди є його передплатники. Особливо приємно, коли їдеш до них не з порожніми руками, а з редакційними призами.

Сьогодні ми з начальником відділу із заготівлі молока Рожищенського сирзаводу Михайлом Марчуком виконуємо приємну місію: розвозимо подарунки передплатникам. Володарка одного з них Тамара Михалевич живе в селі Соколище Старовижівського району. Дорога до неї неблизька. Спочатку 105 кілометрів шосе Луцьк — Ковель — Брест. Потім кілометрів сім півтисцем через ліс до села Синове, а там ще зо три берегом озера.

Вийшли без попередження. І були раді, що не розминулися з господинею. Вона саме прийшла з поля, де полола буряки. Швиденько перевдягнувшись, вийшла до нас. З'ясовуємо, що Тамара Василівна й її чоловік Микола Трифонович мають стосунок не лише до нашої газети, яку передплатують уже одинадцятий рік, а й до Рожищенського сирзаводу, до якого Михалевич, як і більшість мешканців Соколища, здають молоко. Рожищенці завоювали довіру тим, що вчасно розраховуються. Зручно селянам, що в обмін на молоко можна також без жодних націнок придбати в них свіжі масло, сири. Варто лише зробити замовлення заготівельнику і вже наступного дня матимете їх удома.

Приймаючи наш приз, господарі не без гордості відзначили, що вже мають кілька таких само фірмових коробок торгової марки «Роси» і смак цієї продукції вже давно належно оцінили. А ось у редакційному розіграшу призів участь брали вперше й одразу виграли.

Тамара Василівна працює завідувачкою фельдшерсько-акушерського пункту. Тож у кімнатах безліч медичної літератури. Передплатують Михалевичі й кілька періодичних видань. Серед них — «Голос України». Газета, на думку господині, останнім часом стала цікавіша. Подобаються сто-

рінки «Сім'я», «Посиденьки», «Парад порад», «Курінь», «Політика».

Як і всі в Соколищах, мають землю, вирощують овочі, картоплю, буряки, озимі зернові. А по помідорах усіх односельчан обігнали — 17 різноманітних сортів висадили. Бували роки, що возами їх збирали. За головного механізатора — чоловік Тамари Василівни Микола, який працює шофером у місцевій пожежній охороні, а у вільний від чергувань час обробляє сімейний лан власним трактором ЮМЗ-6.

Стобихівка, куди проліг наш наступний маршрут, розташована серед лісів. Тут на нас уже чекає сільський голова Іван Ричук. Від нього з приємністю дізнаємося, що редакційний приз дістався багатодітній матері. На жаль, Людмилу Миронівну Осадчук ми дома не застали. Вона саме перебувала на стаціонарному лікуванні в Камені-Каширському. Чоловік поїхав за нею, але невідомо, коли повернеться. Тож про дружну сім'ю Осадчуків розповідала їх дочка Лілія. Із задоволенням слухаємо, як вона, збиваючись і боячись пропустити когось, перелічує імена своїх братиків і сестричок. Оце так сімейка!

По-доброму заздримо Людмилі і Степану Осадчукам, які, окрім 13 дітей, мають ще й 24 онуків. Щоправда, білятата й мами залишилися тільки 4 дітей. Як виживають? З двома іншими господарями тримають пилораму. А ще влітку збирають ягоди і гриби. У врожайний рік одному за день можна назбирати

25—30 літрів ягід. Якщо врахувати, що минулого року за літр платили по десять гривень, то за сезон, а це приблизно місяць, можна непогано заробити. Тримають корову. Молоко не продають, бо і дома є кому його пити. Вручивши приз, фотографуємося. Шкода лише, що без Людмили Миронівни і Степана Семеновича. Їхньому батьківському подвигу треба низько вклонитися.

Затим поспішаємо в місто Камінь-Каширський. У цьому поліському районі завжди було багато читачів нашої газети. Серед них Микола Пігулко, якому випав виграш — набір консервованої продукції Любешівського міжгосподарського спеціалізованого лісогосподарського підприємства. І хоч живе наш призер у грибному краї, мариновані боровики, опеньки, грузді, а також компоти, лісовий мед його сім'ї не будуть зайві.

Микола Іванович передплатує «Голос України» з першого номера. Як каже, газета подобається тим, що в ній є правда. Не зрадить їй ніколи. «Навіть, коли помру, то внуки передплатуватимуть «Голос України», — жартує ветеран.

До виходу на пенсію Микола Іванович працював механіком, потім — водієм на місцевій інкубаційній станції. 35 років віддав цьому колективу. Про ті часи нагадує і вантажівка ГАЗ-52, яку підприємство вручило йому в рахунок несплачених зарплат. З «Маргаритою», як ласкаво Микола Іванович називає своє авто, він уже тридцять років. Пригнав її з Горьківського автозаводу. Пригадує, як їздив цієї машиною у П'ятигорськ за запчастинами. Можна було б і «Москвича» за ними послати,

але начальство пошкодувало свого службового легковика. Спалив за цю поїздку 2300 літрів бензину. До цього часу не може пробачити ветеран такої марнотратності.

Незважаючи на солідний вік, «Маргарита» в нього неначе нова. Інакше й бути не може, бо Микола Іванович надає цим авто специфічні послуги. «Своєрідне похоронне бюро маю, — пояснює господар. — Вожу покійників. Намагаюся допомогти людям у найскладніші моменти їх життя. Без цього, на жаль, не обійдешся».

Вже 52 роки Микола Іванович живе в мирі і злагоді зі своєю дружиною Надією Калениківною. Разом ділять усі радощі і смутки. «Добре доглядає мене», — дивиться із вдячністю на дружину. І вже нам на прощання: «Прийждайте ще раз. У нас є про що писати».

Кажуть, щоб пізнати людину, треба познайомитися з її друзями. Що ж, у «Голосу України» вони чудові.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область. На знімках: це лише дрібочка великої сім'ї Людмили та Степана Осадчуків (у центрі з призом сільський голова Стобихівки Іван Ричук, ліворуч від нього власкор «Голосу України»); Микола Пігулко біля вірної йому «Маргарити».

Фото автора.

КОЛИ ІМПЕРІЇ ЗАНЕПАДАЮТЬ

Початкова історія майже кожної європейської країни доби середньовіччя оповита легендами, з яких допитливі історики намагаються добути якісь факти, щоб скласти зрозумілу їм версію тогочасних подій. Русь тут не є винятком.

Її поява на політичній карті світу близько середини чи у другій половині IX століття припадає на смутні часи розпаду та політичної нестабільності одразу кількох імперій Старого Світу. У Європі — створеної Карлом Великим Священної Римської, а також колись величної Візантії, в Азії, Африці і на окраїнах Європи — арабського халіфату. Нарешті під боком у слов'ян не кращі часи переживала ще одна імперія — Хазарський каганат. Що поробиш, така вже доля всіх імперій за всіх часів.

Для багатьох племен і народів, що опинилися за межами названих вище імперій, настав просто золотий час. З одного боку, могутні сусіди послабили свою хватку, їхній завоюв-

ницький захід майже згас, а з другого — аж ніяк не бідні (порівняно з найближчими окраїнами) землі і міста імперій стали доступні для відважних проводирів (князів, конунгів, ярлів, ханів, беків — звання може варіюватися залежно від країни й доби). Величезні прибутки давала торгівля.

Проводир, котрий зміг зібрати хоча б кілька сотень, а ліпше тисяч воїнів, міг тепер спробувати стати главою великої чи маленької держави (імператором, халіфом, каганом, королем, еміром — титул відповідно до місцевих звичаїв). Із сотнею воїнів він міг стати покровителем купців, із тисячею — контролювати торгові шляхи або й створити своє невелике королівство. Зібравши армію, можна було приступати до створення власної імперії. Так чи так був шанс багатіти, а отже, нарошувати свої можливості в розширенні підвладних земель.

БАГАТСТВО, ВЛАДА І СЛАВА

Тоді було дві основні можливості зібрати загін воїнів. Можна було згуртувати навколо себе родинні клани і племена, підняти їх у похід обіцянками казкових багатств, буйних пасовищ і земель десь там, за обрієм. А якщо коло родичів обмежене і вони нечисленні — найняти загін або армію за срібло. У ті тривожні часи було достатньо професіоналів, для яких війна стала буденною роботою і способом життя. Інакше поставало питання: де взяти срібло, нагромадити первісний капітал, коли ти недостатньо сильний для того, щоб відібрати його силою?

Таким цілком легальним способом була торгівля. Виникнення на берегах річки Волхов близько середини VIII століття скандинавського Алдейг'юборга-Ладоги саме й пов'язане з торговими експедиціями варягів на землі фіно-угорських, а затим і слов'янських племен. Археологічні розкопки, які останнім десятиліттям інтенсивно провадять російські археологи, відкривають деякі подробиці цього економічного (а згодом і політичного) дива. Значимого, що інтерес до цих досліджень у Росії було виявлено на найвищому рівні — Володимир Путін уже кілька разів відвідав місце робіт ладозької експедиції.

Болотиста земля зберегла залишки зведених з дерева будинків. Зрізи колод дають можливість установити з точністю до року час, коли було зрубане дерево, використане в будівництві. Один із знайдених стовбурів дав дуже поважну і несподівану для багатьох досліджень дату — 755 рік, на підставі чого навіть відсвяткували ювілей заснування міста, з яким наші північні сусіди пов'язують зародження російської державності.

Розкопки показали, що забудоване дерев'яними спорудами селище поступово розросталося. Наявність ремісників (знайдені майстерні) і купців (знахідки монет, предметів, якими могли торгувати, і з віддалених територій також) дає право називати Алдейг'юборг містом. В околицях Ладоги і сьогодні височіє безліч кур-

ганів, під якими спочивають його мешканці. Серед розкопаних поховань є могили воїнів, ремісників, а окремі з них пов'язують з правителями або воєначальниками.

Поступово місто стало багатоплемінним. Його мешканці — скандинави, місцеві жителі та слов'яни — налагодили виробництво товарів, що добре йшли на обмін, — прикраси зі скла, металу, залізні інструменти... Торгові маршрути прокладали протоптаними мало не в бронзовому столітті священними шляхами аборигенів. Вони сягають країн, воістину багатих на срібло — Хазарії, Візантії.

Торгівлю цю контролювали і спрямовували, судячи з усього, представники скандинавських народів. Фіни іменували деяких із них gots, goutsі, gotsi (можна вимовити як Русь), а слов'яни усіх без винятку прибульців із північних країн називали «варягами». А що слово «варяг» прижилося і в наших краях, і в Росії, зупинімося докладніше на його значенні і походженні.

ВІКІНГИ — ЛЮДИ МЕЧА

Ці два слова більш як тисячу двісті років тому доволі часто звучали на багатьох мовах Старого Світу, і всі прекрасно розрізняли, про кого (а головне — про що) йдеться. І що характерно, не плутали чи принаймні намагалися не переплутати вікінгів з варягами. Бо така помилка просто могла коштувати життя чи гаманця (а часто — того й того одночасно).

Через десять-дванадцять століть адекватне тлумачення первісного значення термінів «вікінг» і «варяг» стало доступне лише історикам, котрі, втім, не перестають сперечатися про подробиці й суть їх походження. А в побуті нині можна надбати вживання слова вікінг як етнонім стосовно мешканців скандинавських країн. Значимого, однак, що таке слововживання коректне такою само мірою, якою мірою коректне застосування до всіх російськомовних вихідців із СРСР поняття «російська мафія».

Походження поняття «вікінг» вважається не зовсім ясним. Зазвичай його виводять від давньоскандинавського слова vik — затока, гирло. Якщо до цього слова додати суфікс ing, що позначає належність, походження, то вийде слово вікінг, тобто «людина із затоки». Справді, Скандинавію часто називають «країною фіордів», тобто заток. Однак етимологія слова не проясняє його суті. Адже те саме слово «вік» вживалося в оборотах на кшталт «ходити у вік». І йшлося тут не про прогулянку на човнах обивателів затокою, а про морський похід озброєних до зубів професіональних воїнів для привласнення чужого майна та захоплення рабів.

Для позначення такого роду занять у європейських мовах більш уживане інше слово — «піратство», тобто звання «вікінг» цілком відповідає званню «пірат». Як і останнє, його не можна

Меч варяга з Великої Житомирської і прикраса піхов — Ворон Одіна.

короля або князя, а завтра — поза законом, але вікінг, котрий живе за законами вольниці і військового братерства. При цьому вікінги нерідко прагнули легалізації свого статусу і були не від того, щоб домогтися вищого становища в суспільстві. Відомо, приміром, із хронік і саг про легендарних йомсвікінгів — елітну дружину, яка створила дивовижний кодекс поведінки, що цілком легально пропонував свої послуги монархам або претендентам на престол. Вони жили у військовому таборі на острові, куди не допускали жінок (аналогія із Запорозькою Січчю так і напрошується), давали клятву, що, крім іншого, зобов'язувала стояти один за одного до кінця.

Що поєднує вікінгів і варягів, то це їх переважно скандинавське походження. Те саме можна сказати і про культуру, особливо військову. Зброї і обладункам воїни Півночі давали поетичні назви, зафіксовані у скандинавських сагах, аналозі російських билин. Чого варті назви мечів — Полум'я Одіна, Бойова Змія, Змія кольчуги, Той що завдає втрати бойовому полотну. Бойовим полотном іменували зброю — довгу, до колін

Бронзові монети з гаманця варяга.

сталеву кольчугу. Набрану із багатьох тисяч вручну зварених або склепаних кілець, часом її іменували Сірим одягом Одіна або Плащем Королів, а частіше — просто Бойовим Полотном. Бойовий щит називали інколи ще поетичніше: Сонце Битви, Дах Залу Одіна, Колесо Хільд (валькірія). Спірні питання в ті суворі часи скандинави нерідко вирішували не в суді, а на двобої, правила якого були суворо регламентовані. Часом для цього воїни усамітнювалися на безлюдних островах.

Життям тисяч людей стала війна. Щоб хоч приблизно (зате дуже наочно) оцінити міць раті вікінгів, варто побувати бодай на одному з реконструкторських фестивалів, що їх проводять нині в різних містах України. Тут можна не тільки помилуватися на дуже гарні реконструкції костюмів, зброї тієї доби, а й побачити древню рать у дії.

Нинішньої весни мені випало спостерігати таке на фестивалі в Київській фортеці. Це був бій, у якому по обидва боки було по десятку учасників. Звісно, мас-

Сучасні варяги. Фестиваль «Київська фортеця-2006».

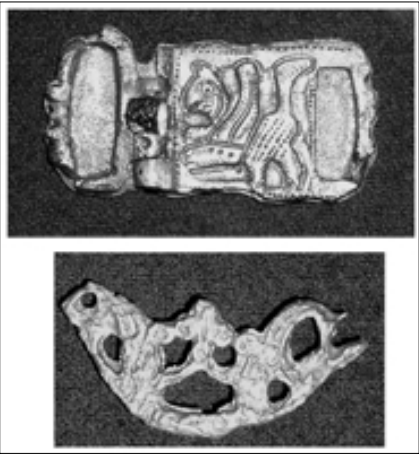
штаби не ті, що при Гастинсі чи Грюнвальді, але деяке уявлення про військові зіткнення древніх можна скласти. Ситуація була, зазначу, геть неісторична — воїнам в озброєнні вікінгів протистояли... бійці в одязі і зі зброєю європейських лицарів XIV—XV століть. Коли клин вікінгів зіткнувся з латниками часів Столітньої війни, пролунав моторошний брязкіт і гуркіт. Воїни Півночі блискавично пройшли крізь стрій своїх супротивників, і бій перетворився на сутичку, де вони, більш рухливі, мали певні переваги. Лише з третьої спроби лицарі зметикували, що робити: вони розступилися, а потім узяли вікінгів у кільце й почали добивати алебардами. Так само континентальна Європа, а також Британія тисячу років тому не відразу і не скрізь зрозуміли, з ким (і з чим) мають справу.

Чудово озброєні, загартовані в безлічі великих і малих боїв, нормани, варяги і вікінги протягом понад двох століть залишили свій слід на землях Європи, Азії й Африки, дісталися Нового Світу. Є їхній слід і на землях, а також в історії нашого краю тієї доби.

ДОЛЯ ВАРЯГА НА РУСІ

Щоб знайти ці сліди, можна навіть не виїжджати за межі Києва. Не всі, хто прогулюється залитими асфальтом та викладеними плиткою вулицями старого міста в районі, скажімо, Софії чи Михайлівського монастиря, знають, що внаслідок розкопок і випадкових знахідок тут було виявлено чимало старожитностей, які можна пов'язати з скандинавською складовою історії Русі. Багато речей можна побачити в Національному музеї історії України або Археологічному музеї Інституту археології. Це зброя, прикраси, предмети побуту. Але найбільше враження часом справляють знахідки, зроблені під час будівельних робіт у старій частині міста.

Так, на вулиці Велика Житомирська було розкопано

Бронзові пряжки портупеї.

поховання воїна. Його поховали майже одинадцять століть тому у досить великій могилі. Для небіжчика в ній спорудили цілий будинок-зруб з колод. Покійний лежав на дерев'яних носилках, що у давнину могли бути застелені тканиною чи хутрами. Те, що знайшли при ньому — меч, залізні наконечники стріл, пряжки від портупеї, кілька гудзиків, бронзові

прикраси від гаманця, а також його скромний вміст — чотири бронзові монети, нині можна побачити на тимчасовій виставці в Центральному музеї Збройних сил України. Знахідки дають змогу скласти невелику історію про життя варяга, котрий прибув до стольного Кий-града більш як тисячу років тому.

Про те, що він був воїном, свідчить військова амуніція — викуваний, можливо, за образом і подобою Полум'я Одіна важкий широкий меч з характерним навершям, наконечники стріл, фурнітура від ременів, на яких цей меч носили. Меч досить довгий — більше половини зросту господаря. Широке лезо зі слідами ударів кувальського молота має вигляд дуже важкого. Але його врівноважує масивне навершя — зброя збалансована біля рукояті. Згідно зі звичаєм, вступаючи у дружину, воїн схилив коліно перед князем (конунгом, ярлом) і, поклавши праву руку на рукоять такого ось меча, клявся у вірності своєму ватажку. Це, крім іншого, означало готовність прийняти смерть за велінням вождя.

Зберігся бронзовий кінчик піхов — бутероль. Він відлитий з бронзи, а колись був начищений, і блищав, як золотий. Його прикрашає стилізоване зображення ворона. Це Ворон Одіна, всевидюче око могутнього бога, заступника відважних воїнів Півночі. Смерть з мечем у руці гарантувала воїну місце на посмертному бенкеті в палатах воєнного раю — Валгалли.

Дещо про воїна можуть розповісти на к о н е ч н и к и стріл, які досить різноманітні. В одному сагайдаці було зібрано найрізніші типи боєприпасів — на всі випадки війни, для будь-якого супротивника. Великі, з лезом у вигляді ромба наконечники годяться, щоб уражати не захищених обладунками воїнів, а також їхніх коней. Найстрашніших ран завдають зрізні — у них лезо перпендикулярне рукояті, такою стрілою можна

Реконструкція лука часів Русі й асортимент наконечників стріл. Експозиція Центрального музею Збройних сил України.

буквально відстрелити руку чи зробити широку різану рану, як мечем або кинджалом. От наконечники з вузьким вістрям — бронебійні, вони пройдуть між кільцями будь-якого Бойового Полотна. Один з наконечників відрізняється від інших — він з вузьким лезом, що нагадує ланцет (скальпель) і коротшою рукояттю.

Такий наконечник — «візитна картка» воїна-варяга. Археологи свого часу звернули увагу на те, що в похованнях воїнів зі скандинавськими речами на Русі обов'язково знайдеться один-два таких наконечники. Вони типові для набору озброєння воїнів-норманів, але на Русі такі боєприпаси — екзотика. Справа в тому, що в цих краях на озброєнні був більш могутній і далекобійний, кочівницький лук, невідомий північним народам. До такої зброї потрібні стріли з довгими і тонкими кінцями, що під час влучення в мету не розколять ратище. Стріляти «варязькими» стрілами, навіть якщо вони підходящої довжини, з такого лука не можна — ратище розколеться. Варяги оцінили переваги місцевого лука і користувалися відповідними його потужності боєприпасами. Але вони завжди (принаймні перший час перебування на слов'янських землях) залишали в запасі одну-дві стріли, викувані на історичній батьківщині і кляли їх у могили своїх воїнів, що загинули або вмерли на чужині.

Отже, цей воїн прибув на Русь, маючи на поясі важкий, викуваний вмільцями на далекій батьківщині меч, а в сагайдаці — запас виготовлених там само стріл. Лук місцевого зразка і стріли до нього він одержав у князя (або придбав за приступною ціною у київських зброярів). Київські умільці вміли робити і те, і інше. Через кілька сотень років навіть татарські лучники цінуватимуть ці вироби доволі високо. Пріміром, зв'язку стріл київського виробництва можна було тоді виміняти на віз солі!

Коли з екіпіровкою усе було владнано, настав час найматися на службу, щоб завоювати славу й одержати срібло. Можливо, слава цьому варягові перепала, його поховали, можна сказати, з військовими почестями, але срібла не дісталось. Адже в його багато прикрашеному і досить об'ємистому гаманці виявилось всього чотири монети — і ті бронзові, викарбувані в Західній Європі. Напевно, залишок після купівлі лука. Якби варяг устиг послужити князю й отримати розрахунок, то в його гаманці мали б виявитися справжні срібні дірхеми.

Якому ж київському князеві збирався послужити воїн? Знайдені монети були викарбувані близько 920 року. Можливо, доблесний варяг розраховував найнятися на службу до київського князя Ігоря, сина легендарного Рюрика, який посів київський престол після смерті Віщого Олега в 913 р.? Утім, деякі історики стверджують, що князь Олег спочив приблизно в 922 р., і тоді варяг з Великої Житомирської міг наспіти до Києва точно до бурхливих подій, пов'язаних зі зміною володаря. Хай там як було, цей воїн, очевидно, виконав клятву, дану київському князю.

КНЯЖНА З МИХАЙЛІВСЬКОГО МОНАСТІРЯ

Варто відразу сказати, що жінка, про поховання якої йтиметься далі, відношення до Михайлівського Золотоверхого монастиря не має, а титул здобула від археологів, які знайшли місце її вічного спочинку.

Тривали охоронні розкопки на території монастиря, пов'язані з відтворенням його головної святині — Михайлівського храму. Виявилося, що з часів Київської Русі шар землі місцями тут виріс на два і більше метри. Крім того, з'ясували, що на цій ділянці до зведення християнських святинь був величезний язичеський некрополь, на якому до того ж ховали людей аж ніяк не бідних. Поховання робили тут за часів Віщого Олега, князів Ігоря, Святослава і навіть Володимира.

У деяких могилах збереглися сліди дерев'яних конструкцій — схожих до згаданого раніше зрубу. Багато поховань були потривожені, а то й пограбовані ще в давнину, а то і зруйновані під час закладання фундаментів більш пізніх будівель. Монастир був буквально зведений на кістках древніх мешканців Києва.

Одне з поховань було виявлено біля самого фундаменту Варваринського корпусу саме 30 квітня. Археологи поспішали з розчищенням, щоб завершити дослідження до вихідного дня. Але коли підібралися впритул до фундаменту, виявилося, що комусь доведеться провестися ніч на розкопці, охороняючи знахідки. Біля похованої жінки знайшли не тільки залишки скриньки, срібну чашу і філігранної роботи застібку від плаща, а й навіть золоті прикраси. Залишалось дивуватися дослідницькому щастю, а особливо тому, що будівельники, які копали траншею під фундамент будинку, зрізали лише верхівку черепа, залишивши непотривоженими нашиті колись на хустку золоті і срібні прикраси!

Знахідки передали реставраторам, тепер їх можна оглянути на згаданій раніше виставці, на вітрині, розташованій по-сусідству з пожитками воїна-варяга. З'ясувалося, що прикраси, особливо застібка-фібула, також мають відношення до норманів. Тобто у стольному Києві були не тільки воїни, а й їхні бойові под-

Сучасний краєвид на місці розташування літописних gradів Треполя, Халепа і Витачіва.

руги. Утім, жінка могла походити і з місцевого слов'янського роду, носити прикраси, подаровані їй чоловіком (або нареченим). Поховання «принцеси» зараховують до того ж часу, що і описане раніше поховання воїна.

Подібних знахідок на території України за півтора століття археологічних розкопок зроблено чимало, і усі вони підтверджують факт, відомий нам з літописів: тут справді були варяги, вірні своєму володареві «люди меча». Усі вони були людсьми не бідними, здебільшого — воїнами. Знахідки сконцентровані в районі великих міст, переважно в басейні Дніпра, особливо біля Києва і Чернігова. Утім, дісталися варяги і до далекого Галича, про що свідчать розкопки «Галичиної могили», розташованої біля стін цитаделі цього міста. Є їхні сліди і на берегах Дніпра, на шляху з варяг у греки, у тому числі і на південь від Києва.

Розташування багатьох літописних gradів на цьому шляху таке, що вони прикривають саме водний шлях, розташовуючись в місцях, де каравани повинні були зупинятися на нічліг. Вражає панорама такої місцевості поблизу сучасного села Трипілля на Київщині. Якщо сьогодні вийти на край пагорба, де розташовувалося давньоруське місто Тріполь, і повернутися на південь, то можна побачити відразу два наступних за ним міста часів Русі: Халеп і Витачів, нині села Київської області. До речі, візантійський імператор Костянтин Багрянородний був прекрасно обізнаний про міста та фортеці на Дніпрі: той само Витачів згадано у його знаменитому трактаті про управління імперією, складеному в X столітті! Цитадель Тріполя займала верхівку гори, а в долині розкинувся посад, обгороджений з півночі рікою, а з заходу і півдня — проритим до Дніпра каналом. Канал стерегли Водяні ворота. Сюди, під охорону стін міста можна було сховати з річки не один десяток кораблів.

Між Тріполем і Витачівим могли пристати до берега одночасно сотні, якщо не тисячі кораблів. Тут, у одному денному переході від Києва, вони могли зробити безпечну стоянку на далекому і підступному шляху в Константинополь. Можна спробувати уявити, як горіли тоді на широкому лузі тисячі багать, де подорожні — купці і воїни, варяги і слов'яни готували нехитру їжу, щось продавали, купували у місцевих ремісників. Адже і Халеп, і Витачів, і Тріполь у літописах називалися містами! І ці міста багатіли на древньому торговому шляху.

Поки древляни і поляни неспішно вирішували між собою, хто ж буде головним на дніпровському шляху і хто нарешті об'єднає слов'янські князівства-вождівства, до Подніпров'я близько середини IX століття добралися варяги. Цій події передували якісь події на півночі, коли місцеві слов'яни і «чудь» (тобто угро-фінські племена) то закликали, то виганяли за море варягів.

Наслідки цих подій, як кола по воді, розходилися ближніми і дальніми околицями. «Хакан росів», що правив на півночі, відправив у Константинополь послів, що пройшли туди, можливо, по дніпровському шляху. Коли ці послі, що поверталися додому обхідним шляхом, потрапили в 839 році до двору французького короля Людовика, з'ясувалося, що це ... шведи — *suenogum*, що мали в європейців репутацію піратів! Зрозуміло, їх відразу запідозрили в шпигунстві на користь вікінгів. Чи то лист візантійського імператора Феофіла подівав, чи то король вирішив не конфліктувати із загадковим «хаканом росів», але руси-шведи вирушили далі.

Адже в Європі прекрасно були інформовані про значення титулу «хакан», тобто «каган», який носили правителі степових імперій Євразії. Титул кагана в європейському табелі про ранги відповідав титулові імператора. Він також непохитно асоціювався з кінними, що знищують усе на своєму шляху, ордами, що проникали далеко на захід. Тобто руси заявили королю франків, що їхній правитель є імператором, якому підвласні не тільки руси-шведи, що живуть десь на сході, а й інші племена і народи. Можливість поєднань у військовому контингенті ймовірного супротивника лютих вікінгів і нещадних кінних кочівників могла, мабуть, вразити уяву і справити належне враження на будь-якого європейського правителя тієї епохи.

Літописи не зберегли інформації про те, як і коли варяги вперше опинилися під стінами Києва. Дивний збіг, але всього через три роки після згаданого вище посольства від хакана росів, близько 842 р., є зведення про напади «народу русів» на узбережжя Чорного моря. Воїнство київського князя Аскольда, що ходило в 860 р. до стін Константинополя, патріарх Фотій іменував русами з північної країни. Хто ж вони, руси-руси древніх літописів і хронік? Слов'яни, скандинави чи інший народ?

Михайло ВІДЕЙКО.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДП «Горлівський хімічний завод»,

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ДП «Горлівський хімічний завод», які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Шербакова, 5: 1. Верстат горизонтально-фрезерний 6Р81Г, 1983 р., № 0027410124, початкова ціна продажу — 8438,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок -421,90 грн. 2. Верстат поперечно-стругальний 7307ГТ, 1990 р., № 0027420003, початкова ціна продажу — 7800,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 390,00 грн. 3. Верстат радіально-свердильний 2Е52, 1967 р., № 0027410009, початкова ціна продажу — 4436,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 221,80 грн. 4. Будівля 78а (стара піч спалювання), (під розбирання), № 0032100002, початкова ціна продажу — 4580,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 229,00 грн. 5. Будівля 78б (піч спалювання), (під розбирання), № 0032100003, початкова ціна продажу — 6635,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 331,75 грн. 6. Верстат рейсмусовий СР3-6, 1976 р., № 0006410006, початкова ціна продажу — 2651,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок -132,55 грн. 7. Насос АВ3-20Д, 1992 р., № 0005420151, початкова ціна продажу — 1272,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 63,60 грн. 8. Насос АВ3-20Д, 1992 р., № 0005420152, початкова ціна продажу -1272,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 63,60 грн. 9. Барабан чешуїровання, 1968 р., № 0001434436, початкова ціна продажу — 3295,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 164,75 грн. 10. Електродвигун МА-143-2/8, 1992 р., № 0001410075, початкова ціна продажу — 1305,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 65,25 грн. 11. Насосний агрегат Х200-150-500, 1991 р., № 0002420027, початкова ціна продажу — 3497,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 174,85 грн. 12. Насосний агрегат Х200-150-500, 1991 р., № 0002420036, початкова ціна продажу — 3497,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 174,85 грн. 13. Верстат токарно-гвинторізний 16УО4П, 1975 р., № 0026410129, початкова ціна продажу — 4501,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 225,05 грн. 14. Верстат токарно-гвинторізний ІК62, 1974 р., № 0026410019, початкова ціна продажу — 4783,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 239, 15 грн. 15. Верстат консольно-фрезерний 6Р81Г, 1966 р., № 0026410023, початкова ціна продажу — 6696,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 334,80 грн. 16. Ємність алюмінієва 100 м 3, 1987 р., № 0001420092, початкова ціна продажу — 26942,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 1347, 10 грн. 17. Ємність алюмінієва 100 м 3, 1987 р., № 0001430093, початкова ціна продажу — 26942,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 1347, 10 грн. 18. Ємність алюмінієва 100 м 3, 1987 р., № 0001430094, початкова ціна продажу — 26942,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 1347, 10 грн. 19. Ємність алюмінієва 100 м 3, 1987 р., № 0001430095, початкова ціна продажу — 26942,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 1347, 10 грн. 20. Ємність алюмінієва 100 м 3, 1987 р., № 0001430096, початкова ціна продажу — 26942,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 1347, 10 грн. 21. Тепловоз ТГМ 6 № 1474 (під розбирання), № 0027500131, початкова ціна продажу — 27800,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 1390,00 грн. 22. Мотоцикл ІЖ 6113, 1992 р., початкова ціна продажу — 969, 57 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 48, 48 грн. 23. Мотоцикл ІЖ 6113, 1992 р., початкова ціна продажу — 969, 57 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 48, 48 грн. 24. Верстат точільно — шліфувальний ББ634, 1981 р., початкова ціна продажу — 790,65 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 39, 53 грн. 25. Верстат вертикально — свердильний 2Н124, 1986 р., початкова ціна продажу — 3669,75 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 183,49 грн. 26. Верстат вертикально — свердильний 2Н124, 1990 р., початкова ціна продажу — 4146,03 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 207, 30 грн. 27. Ресивер 3.5 РДВ, 1975 р., початкова ціна продажу — 1738,73 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 86,94 грн. 28. Ресивер 3.5 РДВ, 1975 р., початкова ціна продажу — 1738,73 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 86,94 грн. 29. Автомат наплавочний універсальний А-580 М, 1988 р., початкова ціна продажу -4071,62 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 203,58 грн. 30. Автомобіль ЗИЛ — 431410, № 05384 ЕВ, 1989 р., початкова ціна продажу — 4995,27 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 249,76 грн. 31. Автомобіль ЗИЛ -431410, № 4621 ДОЦ, 1987 р., початкова ціна продажу — 5177,84 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 258,89 грн. 32. Автомобіль ЗИЛ — 130, № 1621 ДОР, 1986 р., початкова ціна продажу — 5105,46 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 255,27 грн. 33. Пресс — ножиці С229, 1976 р., початкова ціна продажу — 1871,60 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 93,58 грн. 34. Автомобіль ІЖ-412, № 02-22 ДОВ, 1993 р., початкова ціна продажу — 1380,07 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 69,00 грн. 35. Автомобіль М-2715, № 71-54 ДОМ, 1991 р., початкова ціна продажу — 1391,42 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 69,57 грн. 36. Автомобіль М-2715, № 02-28 ЯНЕ, 1994 р., початкова ціна продажу — 2089,83 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 104,49 грн. 37. Автобус САР3-3280, № 053-80ЕВ, 1992 р., початкова ціна продажу — 6541,18 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 327,06 грн. 38.

Верстат фрезерний НГФ-110, 1979 р., початкова ціна продажу — 764,85 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 38,24 грн. 39. Автомобіль МА3-93801, № 1027ДЕ, 1981 р., початкова ціна продажу — 3721,62 грн. без ПДВ, гарантійний внесок -186,08 грн. 40. Автомобіль КАМА3-5320, № 25-07ДОФ, 1990 р., початкова ціна продажу — 14071,34 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 703,57 грн. 41. Насос АХ-200-150-500, інв. № 0002420036, 1991 р., початкова ціна продажу — 5578,55 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 278,93 грн. 42. Насос АХ-200-150-500, інв. № 0002420037, 1991 р., початкова ціна продажу — 5578,55 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 278,93 грн. 43. Насос АХ-200-150-500, інв. № 0002420027, 1991 р., початкова ціна продажу — 5578,55 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 278,93 грн. 44. Автомобіль АЗЛК 21412, № 0397 ДОВ, 1992 р., початкова ціна продажу — 1947,00 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 97, 35 грн. 45. Автомобіль ГАЗ 3307, № 7810 ДЦГ, 1992 р., початкова ціна продажу — 6461,89 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 323,10 грн. 46. Автомобіль УАЗ 31512, № 3070 ДОД, 1992 р., початкова ціна продажу — 3920, 38 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 196,02 грн. 47. Автомобіль ЗИЛ 130-80, № 3962 ДОП, 1984 р., початкова ціна продажу — 4860,89 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 243,05 грн. 48. Автомобіль ЗИЛ 431412, № 2820 ДОФ, 1990 р., початкова ціна продажу — 9284,15 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 464,21 грн. 49. Автомобіль ЗИЛ 431412, № 2490 ДОФ, 1989 р., початкова ціна продажу — 6421,56 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 321,08 грн. 50. Ємність, інв. № 0001431663, 1968 р., початкова ціна продажу — 2486,73 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 124,34 грн. 51. Ємність, інв. № 0001432024, 1952 р., початкова ціна продажу — 1736,79 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 86,84 грн. 52. Електровантажник ЭВ-687.28.22, 1998 р., початкова ціна продажу -9240, 34 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 462,02 грн. 53. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № 0027500064, 0027500153, 0027500176, 0027500187, 0027500105), початкова ціна продажу — 129568, 32 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 6478, 42 грн. 54. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500006, 0027500015, 0027500025, 0027500026, 0027500028), початкова ціна продажу — 142232,20 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 7111,61 грн. 55. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500032, 002750041, 002750079, 002750081, 0027500104), початкова ціна продажу — 136163,79 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 6808, 19 грн. 56. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500140, 0027500154, 0027500165, 0027500190, 0027500196), початкова ціна продажу — 145169,83 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 7258, 49 грн. 57. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500204, 0027500220, 0027500230, 0027500235, 0027500054), початкова ціна продажу — 163431,09 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 8171,56 грн. 58. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500068, 0027500082, 0027500295, 0027500296, 0027500301), початкова ціна продажу — 155092,82 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 7754,64 грн. 59. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500043, 0027500044, 0027500047, 0027500048, 0027500049), початкова ціна продажу — 158608,06 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 7930,40 грн. 60. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500035, 0027500036, 0027500037, 0027500038, 0027500039), початкова ціна продажу — 160016,86 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 8000,84 грн. 61. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500053, 0027500066, 0027500067, 0027200069, 0027500070), початкова ціна продажу — 156901,43 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 7845,07 грн. 62. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500071, 0027500073, 0027500083, 0027500109, 0027500173), початкова ціна продажу — 153265,26 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 7663,26 грн. 63. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500251, 0027500252, 0027500263, 0027500274, 0027500276), початкова ціна продажу — 151581,19 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 7579,06 грн. 64. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500280, 0027500291, 0027500292, 0027500293, 0027500294), початкова ціна продажу — 159950,98 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 7997, 55 грн. 65. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500059, 0027500060, 0027500061, 0027500062, 0027500077), початкова ціна продажу — 145094,93 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 7254,75 грн. 66. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № 0027500128, 0027500177, 027500181, 0027500277, 0027500278), початкова ціна продажу — 144704,14 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 7235,21 грн. 67. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № № 0027500063, 0027500072, 0027500112, 0027500440, 0027500030), початкова ціна продажу — 168590,61 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 8429, 53 грн. 68. Вагон цистерна — інв. № 0027500275, початкова ціна продажу — 30179,60 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 1508,98 грн. 69. Редуктор Ц2У-160-31.5 (6 одиниць за списком), початкова ціна продажу — 3053,21 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 152,66 грн. 70. Редуктор Ц2У-160-31.5, початкова ціна продажу — 341,43 грн.

без ПДВ, гарантійний внесок — 17,07 грн. 71. Лебідка ЛМ-140, початкова ціна продажу — 4287,06 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 214,35 грн.

Активи зі зниженням ціни на 5% від попередньої:

72. Насос АХП 20/31Е, інв. № 0001411743, початкова ціна продажу — 2512,11 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 125,61 грн. 73. Електродвигун АІМР І80М8, початкова ціна продажу — 1815,93 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 90,80 грн. 74. Насос АХП 20/31Е, інв. № 0009410001, початкова ціна продажу — 2512,11 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 125,61 грн.

Фіксовані умови конкурсу:

1. При виставленні лотів для продажу сумою більш 100000,00 грн., учасник конкурсу повинен надати довідку банку про наявність на його рахунках грошових коштів у розмірі — 5 000 000,00 грн. річного обороту, а також звіт про фінансові результати (Ф-2), завершений управлінням статистики з позитивними результатами господарської діяльності, що підтверджує данні банківської довідки. (стосовно позицій 53-68)

2. Учасник не повинний мати заборгованості по боргах та зборах, що буде підтверджуватися довідкою з обох організацій (ПФУ та ДП).

3. Право власності повинно переходити після повної сплати ціни, визначеної за результатами конкурсу.

4. Демонтаж та вивіз обладнання та матеріалів, здійснюється за рахунок переможця конкурсу.

5. Переможець конкурсу зобов'язаний мати ліцензію на проведення будівельно — монтажних робіт.

6. Переможець конкурсу повинен забезпечити дотримання правил техніки безпеки та санітарно — екологічних норм згідно діючому законодавству України.

7. Переможцю конкурсу передається земельну ділянку міським органам самоуправління з дотриманням всіх умов передачі згідно з законодавством.

8. Переможцю конкурсу забороняється продаж об'єкта на строк розбирання до моменту повного розрахунку за придбаний об'єкт.

9. Вивіз майна з території заводу здійснюється за рахунок Переможця.

10. Учасник повинен бути резидентом України.

11. Переможець конкурсу повинен після укладення договору купівлі-продажу сплатити суму придбаного майна у встановлені строки з урахуванням ПДВ.

12. Переможець конкурсу, який відмовився від підписання протоколу, договору, або в строк не сплатив вартість придбаного майна зобов'язаний сплатити неустойку підприємству — боржнику у розмірі 20% від покупної ціни майна.

13. При нотаріальному посвідченні договору купівлі — продажу витрати несе Переможець конкурсу.

14. Сплату за транспортування та саме транспортування рухомого складу до станції приписки «Байрак» здійснюється за рахунок Переможця. (стосовно позицій 53-68)

15. Інформаційно для покупців — документація для реєстрації вагонів на залізній дорозі не в повному обсязі. (стосовно позицій 53-68)

16. Інформаційно для покупців — в частині рухомого складу маютьяся залишки відходів хімічного виробництва. (стосовно позицій 53-68)

17. Відповідальність за наслідки очищення та витрати за очищення залишків відходів хімічного виробництва покладається на Переможця конкурсу. (стосовно позицій 53-68)

18. Учасники конкурсу повинні мати наявність договору погодженого з управлінням Міністерства надзвичайних ситуацій на утилізацію залишків хімічних відходів, які знаходяться у рухомому складі запропонованому до реалізації. (стосовно позицій 53-68)

19. Провести конкурс з продажу активів ДП «Горлівський хімічний завод» після 15 днів з дати публікації інформації про продаж в газеті «Голос України».

З технічною характеристикою майна можна ознайомитись у керуючого санацією.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОО АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів з дати публікації в газеті до 1400 год. 26 липня 2006 р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів з дати публікації інформації 27 липня 2006 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 14-00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з керуючим санації ДП «Горлівський хімічний завод».

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

ЗАТ «Український силікат»

Повідомляє про доповнення порядку денного загальних зборів акціонерів ЗАТ «Український силікат» (далі за текстом - Товариство), які відбудуться 16 серпня 2006 року о 10:00 год. за адресою: 73036, м. Херсон, пров. Янтарний, 2, в будівлі адміністрації Товариства такими питаннями:

3. Відкликання членів Правління Товариства.

4. Обрання членів Правління Товариства.

З документами, які стосуються порядку денного зборів, акціонери можуть ознайомитись в порядку та строки, визначені законодавством України. Пропозиції щодо доповнення порядку денного загальних зборів приймаються в порядку, передбаченому чинним законодавством України за поштовою адресою: 73036, м. Херсон, а/с №70.

Довідки за тел.: (0552) 32-55-20, 32-55-28, 51-83-94.

Керуючись рішенням загальних зборів учасників товариства, голова ліквідаційної комісії Оксанич В. Е. повідомляє про ліквідацію товариства з обмеженою відповідальністю «Інвест Трейд», код ЄДРПОУ 32488345. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців за адресою: 02099, м. Київ, вул. Ялтинська, 5-б.

Постановою від 11.05.2006 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) по справі №Б 26/161/05 визнав банкрутом ТОВ «Техпромсервис», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Дзержинського, 1/65, п/р №26003030177800 в ДФ АППБ «Аваль», МФО 306663, ЄДРПОУ 31155019, та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначена Чеснова Наталія Володимирівна, ліцензія АБ №216702, 49033, м. Дніпропетровськ, а/с 2047, тел.: 36-10-75.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Правління Закритого акціонерного товариства ЗАТ «Старий Хрещатик»

повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів ЗАТ «Старий Хрещатик», які відбудуться 29 серпня 2006 року о 17:00 за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 44-а (3-й поверх).

Порядок денний:

1. Затвердження результатів фінансово-господарської діяльності товариства за 2005 рік.

2. Затвердження рішень, прийнятих Наглядовою Радою.

3. Затвердження плану роботи на 2006 рік.

4. Обрання Наглядової Ради.

5. Про затвердження нової редакції Статуту ЗАТ «Старий Хрещатик».

6. Про зміну реєстратора.

За довідками та ознайомленням з матеріалами звертатись за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 44-а, тел. (044) 278-76-94, відповідальна особа - Прохожаєва О. С.

Об'яву про скликання загальних зборів акціонерів ЗАТ «Старий Хрещатик» на 08 серпня 2006 року - вважати недійсною.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:
станом на 1 липня 2006 р. кількість банків — учасників Фонду становить 162, банків — тимчасових учасників Фонду-2.

Перелік банків — учасників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб станом на 01.07.2006 року							
№ з/п	Повна назва банку	№ свідоцтва	Дата свідоцтва				
1	акціонерний поштово- пенсійний банк "Аваль"	112	10.06.2002	82	ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ		
2	Акціонерний банк "АвтоЗАЗбанк"	5	03.06.2002	83	ТОВАРИСТВО "БАНК НРБ"	133	10.01.2006
3	Відкрите акціонерне товариство "Акціонерний комерційний банк "АВТОКРАЗБАНК"			84	Відкрите акціонерне товариство "Об'єднаний комерційний банк"	36	31.01.2006
4	Відкрите акціонерне товариство "Аграрний комерційний банк"	12	03.06.2002	85	закрите акціонерне товариство "Акціонерний комерційний банк "Одеса-Банк"	29	04.06.2002
5	Закрите акціонерне товариство "Агробанк"	3	10.09.2003	86	Відкрите акціонерне товариство Банк "Олімпійська Україна"	160	21.01.2004
6	Товариство з обмеженою відповідальністю „АІС-банк"	157	21.01.2003	87	Банк Пекао (Україна) Товариство з обмеженою відповідальністю	84	07.06.2002
7	Товариство з обмеженою відповідальністю "Комерційний банк "Актив-банк"	179	19.05.2006	88	Товариство з обмеженою відповідальністю "Банк Перспектива"	155	04.01.2003
8	Закрите акціонерне товариство "Альфа-Банк"	151	29.10.2002	89	Відкрите акціонерне товариство "Перший Інвестиційний Банк"	127	13.09.2005
9	Акціонерний комерційний банк "Альянс"	45	05.06.2002	90	Відкрите акціонерне товариство Комерційний банк "Південкомбанк"	17	15.03.2004
10	Акціонерний комерційний банк "Аркада"	23	30.03.2005	91	Акціонерний банк "Південний"	15	04.12.2002
11	Товариство з обмеженою відповідальністю Комерційний банк „АРМА"	1	03.06.2002	92	Закрите акціонерне товариство "Полікомбанк"	48	05.06.2002
12	Товариство з обмеженою відповідальністю "АРТЕМ-БАНК"	159	04.12.2003	93	Полтавський акціонерний банк "Полтава-банк"	11	03.06.2002
13	Акціонерний комерційний банк "Базис"	156	25.02.2003	94	Акціонерний комерційний банк "ПОРТО-ФРАНКО"	90	07.06.2002
14	товариство з обмеженою відповідальністю "Європейський банк розвитку та заощаджень"	126	11.06.2002	95	Акціонерний комерційний банк "ПРАВЕКС-БАНК"	115	10.06.2002
15	Товариство з обмеженою відповідальністю "Банк інвестицій та заощаджень"	125	19.08.2003	96	Закрите акціонерне товариство "ПРАЙМ - БАНК"	134	26.06.2003
16	Закрите Акціонерне Товариство "Банк Петрокоммерц - Україна"	174	01.12.2005	97	Акціонерний комерційний банк "Престиж"	177	10.03.2006
17	Акціонерний банк "Банк регіонального розвитку"	70	06.06.2002	98	Закрите акціонерне товариство комерційний банк "ПриватБанк"	104	10.06.2002
18	Відкрите акціонерне товариство Банк "БІГ Енергія"	95	07.06.2002	99	Відкрите акціонерне товариство Акціонерний банк "Приватінвест"	94	07.06.2002
19	Товариство з обмеженою відповідальністю "БМ Банк"	100	07.06.2002		банк "Прикарпаття"	55	05.06.2002
20	Акціонерний банк "БРОКБІЗНЕСБАНК"	176	02.03.2006	100	Відкрите акціонерне товариство "Комерційний банк "Причорномор'я"	71	06.06.2002
21	Відкрите акціонерне товариство Всеукраїнський Акціонерний Банк	99	07.06.2002	101	Закрите акціонерне товариство "Прокредит Банк"	131	30.10.2003
22	Акціонерне товариство "Банк Велес"	100	07.06.2002	102	Відкрите акціонерне товариство комерційний банк з іноземним капіталом "Промекономбанк"	43	26.03.2003
23	Закрите акціонерне товариство "Внешторгбанк (Україна)"	176	02.03.2006	103	Акціонерний комерційний "Промислово-фінансовий банк"	18	03.06.2002
24	Товариство з обмеженою відповідальністю Комерційний банк "Володимирський"	99	07.06.2002	104	Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк (закрите акціонерне товариство)	116	10.06.2002
25	"Акціонерний Східно-Український Банк "Грант"	103	10.06.2002	105	Закрите акціонерне товариство з іноземними інвестиціями та участю українського капіталу "Перший Український Міжнародний банк"	102	10.06.2002
26	Товариство з обмеженою відповідальністю "Комерційний банк "Даніель"	154	09.12.2002	106	Закрите акціонерне товариство акціонерний банк "Радабанк"	110	10.06.2002
27	Товариство з обмеженою відповідальністю „Комерційний банк „Дельта"	171	29.03.2005	107	Акціонерний комерційний банк "Райффайзенбанк Україна"	81	07.06.2002
28	Відкрите акціонерне товариство "Банк "Демарк"			108	Відкрите акціонерне товариство РЕАЛ БАНК	59	13.12.2005
29	відкрите акціонерне товариство "Державний експортно-імпортний банк України"			109	Акціонерний комерційний регіональний банк "Регіон-банк"	58	05.06.2002
30	Товариство з обмеженою відповідальністю "Діалогбанк"	144	11.06.2002	110	Товариство з обмеженою відповідальністю "Банк Ренесанс Капітал"	175	19.04.2006
31	Акціонерний банк "Діамант"	96	07.06.2002	111	Відкрите акціонерне товариство "РОДОВІД БАНК"	53	04.11.2004
32	Відкрите акціонерне товариство "Селянський комерційний банк "Дністер""	162	26.01.2004	112	Відкрите акціонерне товариство "СЕБ Банк"	66	21.06.2006
33	Закрите акціонерне товариство "Донгорбанк"	178	27.04.2006	113	Акціонерний Банк "Синтез"	119	10.06.2002
34	"Товариство з обмеженою відповідальністю Комерційний банк "Експобанк"	93	01.04.2003	114	Акціонерний комерційний банк "Сітібанк (Україна)"	130	11.06.2002
35	Акціонерний банк "Експрес-Банк"			115	Відкрите акціонерне товариство "Комерційний банк "Славутич"	33	30.01.2003
36	Відкрите акціонерне товариство "Електрон Банк"	21	04.06.2002	116	Товариство з обмеженою відповідальністю комерційний банк "СоцКом Банк"	158	23.06.2003
37	Акціонерний банк "Енергобанк"	141	11.06.2002	117	Акціонерний банк "Старокиївський банк"	87	07.06.2002
38	Товариство з обмеженою відповідальністю комерційний банк "ЄВРОБАНК"	123	11.06.2002	118	Товариство з обмеженою відповідальністю комерційний банк "Столиця"	164	20.05.2004
39	Акціонерний комерційний банк "Європейський"			119	Акціонерний Банк "СТОЛИЧНИЙ"	149	25.05.2006
40	Закрите акціонерне товариство "Європейський банк раціонального фінансування"			120	Акціонерний комерційний банк "Східно-Європейський банк"	120	10.06.2002
41	товариство з обмеженою відповідальністю комерційний банк "Західкомбанк"	124	11.06.2002	121	Товариство з обмеженою відповідальністю "Східно-промисловий комерційний банк"	142	11.06.2002
42	товариство з обмеженою відповідальністю Комерційний банк "Земельний Капітал"	77	06.06.2002	122	Акціонерний банк "Таврика"	8	03.06.2002
43	Акціонерно-комерційний банк "Золоті ворота"	68	28.05.2003	123	Акціонерний банк "ТАС-Бізнесбанк"	28	31.10.2005
44	Акціонерний банк "ІКАР-БАНК"	50	05.06.2002	124	Закрите акціонерне товариство "ТАС - ІНВЕСТБАНК"	128	11.06.2002
45	Акціонерний комерційний банк "ІМЕКСБАНК"	47	05.06.2002	125	Акціонерний комерційний банк "ТАС - Комерцбанк"	114	10.06.2002
46	Акціонерний комерційний банк "Інвестбанк"	98	13.12.2005	126	Акціонерний комерційний банк "ТК КРЕДИТ"	118	10.06.2002
47	ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ІНВЕСТ-КРЕДИТ БАНК"	173	03.08.2005	127	Відкрите акціонерне товариство "ТММ-Банк"	138	11.06.2002
48	Акціонерний банк "ІНГ Банк Україна"	22	30.07.2004	128	Акціонерний комерційний банк "Трансбанк"	67	06.06.2002
49	Акціонерний комерційний банк "Індустріалбанк"			129	Закрите акціонерне товариство "Акціонерний комерційний банк "Траст-капітал"	163	28.04.2004
50	Акціонерне Товариство "ІНДУСТРІАЛЬНО-ЕКСПОРТНИЙ БАНК"	64	29.11.2005	130	Закрите акціонерне товариство "Український банк реконструкції та розвитку"	169	21.10.2004
51	Відкрите акціонерне товариство "Інноваційно - промисловий банк"			131	Акціонерний банк "Укоопспілка"	10	08.08.2003
52	Акціонерний комерційний банк "Інтеграл"	62	06.06.2002	132	Комерційний банк "Українська фінансова група" - товариство з обмеженою відповідальністю	166	02.09.2004
53	Акціонерний комерційний банк "Интербанк"	109	10.06.2002	133	Відкрите акціонерне товариство "Банк "Український капітал"	39	04.06.2002
54	Акціонерне товариство "Каліон Банк Україна"	42	05.06.2002	134	Відкрите акціонерне товариство "Український кредитно-торговий банк"	38	26.05.2003
55	Товариство з обмеженою відповідальністю "Універсальний комерційний банк "Камбіо"	41	05.06.2002	135	Товариство з обмеженою відповідальністю комерційний банк "Український фінансовий світ"	161	21.01.2004
56	Відкрите акціонерне товариство "Акціонерно-комерційний банк "Капітал"	26	04.06.2002	136	Акціонерний банк „Український Бізнес Банк"	44	26.02.2004
57	Акціонерний комерційний банк "Київ"	76	06.06.2002	137	Закрите акціонерне товариство "Український будівельно-інвестиційний банк"	165	29.09.2004
58	Акціонерний банк "Київська Русь"	89	07.06.2002	138	Відкрите акціонерне товариство акціонерний банк "Укргазбанк"	49	05.06.2002
59	товариство з обмеженою відповідальністю "КласикБанк"	148	09.07.2002	139	Відкрите акціонерне товариство Акціонерний банк "Укргазпромбанк"	121	11.06.2002
60	Акціонерний банк "КЛІРИНГОВИЙ ДІМ"	139	11.06.2002	140	Акціонерне товариство "Український інноваційний банк"	111	10.06.2002
61	товариство з обмеженою відповідальністю "Комерційний Індустріальний Банк"	106	10.06.2002	141	Акціонерний банк "Український комунальний банк"	9	03.06.2002
62	Відкрите акціонерне товариство Торговельно-фінансовий банк "Контракт"	88	21.06.2005	142	Товариство з обмеженою відповідальністю "Український промисловий банк"	30	04.06.2002
63	Товариство з Обмеженою Відповідальністю Комерційний банк "Коопінвестбанк"	35	04.06.2002	143	Відкрите акціонерне товариство "Український Професійний Банк"	122	11.06.2002
64	Закрите акціонерне товариство комерційний банк "Кредит-Дніпро"	82	30.01.2003	144	Акціонерний комерційний інноваційний банк "УкрСиббанк"	86	07.06.2002
65	відкрите акціонерне товариство "Кредитпромбанк"	80	06.06.2002	145	Акціонерно-комерційний банк соціального розвитку "Укрсоцбанк"	20	03.06.2002
66	Відкрите Акціонерне Товариство „КРЕДОБАНК"	51	28.03.2006	146	відкрите акціонерне товариство "Банк Універсальний"	24	04.06.2002
67	Акціонерний комерційний банк "Легбанк"	27	04.06.2002	147	Відкрите акціонерне товариство "Універсальний Банк		
68	Закрите акціонерне товариство Акціонерно-комерційний банк "Львів"	61	04.06.2002	148	Розвитку та Партнерства"	113	10.06.2002
69	Відкрите акціонерне товариство "Мегабанк"	39	06.06.2002	149	Акціонерний банк "Факторіал-Банк"	105	10.06.2002
70	Акціонерний комерційний банк "Меркурій"	73	06.06.2002	150	Товариство з обмеженою відповідальністю "Банк Фамільний"	63	24.01.2005
71	Акціонерний банк "Металург"	60	06.06.2002		ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО		
72	Закрите акціонерне товариство "Міжнародний Іпотечний Банк"	170	24.02.2005	151	"ФЕРМЕРСЬКИЙ ЗЕМЕЛЬНИЙ АКЦІОНЕРНИЙ БАНК"	146	23.03.2006
73	Відкрите акціонерне товариство "Міжнародний комерційний банк"	25	04.06.2002	152	Банк "Фінанси та Кредит", товариство з обмеженою відповідальністю	79	17.02.2003
74	Комерційний банк товариство з обмеженою відповідальністю "Місто Банк"	143	11.06.2002	153	Товариство з обмеженою відповідальністю Комерційний банк "ФІНАНСОВА ІНІЦІАТИВА"	172	06.05.2005
75	Акціонерний Банк "Морський"	6	29.07.2005	154	Закрите акціонерне товариство "Фінансовий Союз Банк"	167	02.09.2004
76	Відкрите акціонерне товариство "МОРСЬКИЙ ТРАНСПОРТНИЙ БАНК"	74	26.05.2003	155	Акціонерний комерційний банк "Фінбанк"	34	08.08.2003
77	Акціонерний комерційний банк "Мрія"	57	05.06.2002	156	Відкрите акціонерне товариство "ФІНЕКСБАНК"	137	07.10.2005
78	Відкрите акціонерне товариство комерційний банк "Надра"	85	09.09.2002	157	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ФІНРОСТБАНК"	52	14.06.2005
79	Акціонерний комерційний банк "Національний кредит"	92	07.06.2002	158	Товариство з обмеженою відповідальністю "Фортуна - банк"	153	05.12.2002
80	Акціонерний банк "Національні інвестиції"	107	10.06.2002	159	Акціонерний комерційний банк "Форум"	78	06.06.2002
81	Акціонерний комерційний банк "Новий"	117	13.12.2005	160	Харківський акціонерний комерційний Земельний банк	72	06.06.2002
				161	Відкрите акціонерне товариство Комерційний банк "Хрещатик"	19	03.06.2002
				162	Акціонерний комерційний банк "ХФБ Банк Україна"	135	11.06.2002
					АКЦІОНЕРНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК		
					"ЧОРНОМОРСЬКИЙ БАНК РОЗВИТКУ ТА РЕКОНСТРУКЦІЇ"	2	03.06.2002
Перелік банків - тимчасових учасників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб станом на 01.07.2006 року							
№ з/п	Повна назва банку	№ довідки	Дата довідки				
1	Закрите акціонерне товариство "Український кредитний банк"	21.04.2005	018Т				
2	Акціонерний комерційний банк "Юнекс"	26.02.2003	006Т				

<div>До уваги акціонерів! ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «АВДІВСЬКИЙ КОКСОХІМІЧНИЙ ЗАВОД» Повідомляє акціонерів про проведення Загальних зборів, які відбудуться 29 серпня 2006 року об 11 годині у приміщенні заводо-управління «конференцзалі» ВАТ «АКХЗ», проїзд Індустріальний, 1, м. Авдіївка Донецької області. Реєстрація учасників з 8:30 до 10:30 годин 29.08.2006 року. ПОРЯДОК ДЕННИЙ Загальних зборів акціонерів Відкритого акціонерного товариства «Авдіївський коксохімічний завод», які відбудуться 29 серпня 2006 року: 1. Про обрання робочих органів та затвердження регламенту роботи Загальних зборів акціонерів Товариства. 2. Звіт Генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік. 3. Звіт та висновки Ревізійної комісії стосовно фінансової звітності Товариства за 2005 рік. 4. Затвердження фінансової звітності Товариства за 2005 рік. 5. Затвердження порядку розподілу прибутку Товариства. 6. Внесення (затвердження) змін до Статуту Товариства. 7. Внесення змін до внутрішніх нормативних документів Товариства. 8. Про зміни в складі органів управління Товариства. Для учасників зборів при собі мати: а) акціонерам - посвідчення, яке посвідчує особу; б) уповноваженим - доручення на право участі у зборах. Телефон для довідок: комутатор (062) 300-35-50, 305-17-57, 332-07-80. Додатково: 43-59; 53-59.</div>	<div>ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн.) <table><tr><th rowspan="2">Найменування показника</th><th colspan="2">Період</th></tr><tr><th>2005 р.</th><th>2004 р.</th></tr><tr><td>Усього активів</td><td>5 273 934</td><td>6 677 223</td></tr><tr><td>Основні засоби</td><td>679 622</td><td>696 441</td></tr><tr><td>Довгострокові фінансові інвестиції</td><td>3 317 733</td><td>4 135 120</td></tr><tr><td>Запаси</td><td>177479</td><td>173313</td></tr><tr><td>Сумарна дебіторська заборгованість</td><td>466 594</td><td>1 323 566</td></tr><tr><td>Грошові кошти та їх еквіваленти</td><td>182 325</td><td>69 536</td></tr><tr><td>Нерозподілений прибуток</td><td>1 964 695</td><td>1 590 431</td></tr><tr><td>Власний капітал</td><td>2 923 024</td><td>2 496 984</td></tr><tr><td>Статутний капітал</td><td>340 743</td><td>340 743</td></tr><tr><td>Довгострокові зобов'язання</td><td>1 622 209</td><td>2 682 166</td></tr><tr><td>Поточні зобов'язання</td><td>704 739</td><td>1 479 157</td></tr><tr><td>Чистий прибуток (збиток)</td><td>378 669</td><td>1 005 669</td></tr><tr><td>Середньорічна кількість акцій (шт.)</td><td>193 604 500</td><td>193 604 500</td></tr><tr><td>Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)</td><td>-</td><td>-</td></tr><tr><td>-Загальна суму коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду</td><td>-</td><td>-</td></tr><tr><td>-Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)</td><td>7 239</td><td>7 129</td></tr></table></div>	Найменування показника	Період		2005 р.	2004 р.	Усього активів	5 273 934	6 677 223	Основні засоби	679 622	696 441	Довгострокові фінансові інвестиції	3 317 733	4 135 120	Запаси	177479	173313	Сумарна дебіторська заборгованість	466 594	1 323 566	Грошові кошти та їх еквіваленти	182 325	69 536	Нерозподілений прибуток	1 964 695	1 590 431	Власний капітал	2 923 024	2 496 984	Статутний капітал	340 743	340 743	Довгострокові зобов'язання	1 622 209	2 682 166	Поточні зобов'язання	704 739	1 479 157	Чистий прибуток (збиток)	378 669	1 005 669	Середньорічна кількість акцій (шт.)	193 604 500	193 604 500	Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-	-Загальна суму коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-	-Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	7 239	7 129	<div>Постановою господарського суду Київської області від 26.06.2006 року №195/26-2006 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура Товариства з обмеженою відповідальністю «Центрос-тальконструкція-1» (09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Леваневського, 85-А, код ЄДРПОУ 31820922). Ліквідатором банкрута призначено арбітражно-го керуючого Золотоверх Олену Михайлівну (ліцензія №783056 серії АА від 13.04.2004 р.), 09100, Київська обл., м. Біла Церква, пр-т 50-річчя Перемоги, 125, кв. 135.</div> <div>Харківський акціонерний комерційний Земельний банк повідомляє, що річна фінансова звітність за 2005 рік в повному обсязі розміщена на сайті www.zembank.kharkov.ua</div> <div>Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держ-пром, 8-й під.) від 29.06.2006 р. по справі № Б-39/157-05 ТОВ "Апедемак" (ЄДРПОУ 33605965, Харків, вул. Шевченка, 235) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором ТОВ "Апедемак" призначено арбітражного керуючого Мороза Сергія Вікторовича (ліц. серії АВ № 081045). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення за адресою: 61000, м. Харків, вул. Котлова, 205.</div>
Найменування показника	Період																																																						
	2005 р.	2004 р.																																																					
Усього активів	5 273 934	6 677 223																																																					
Основні засоби	679 622	696 441																																																					
Довгострокові фінансові інвестиції	3 317 733	4 135 120																																																					
Запаси	177479	173313																																																					
Сумарна дебіторська заборгованість	466 594	1 323 566																																																					
Грошові кошти та їх еквіваленти	182 325	69 536																																																					
Нерозподілений прибуток	1 964 695	1 590 431																																																					
Власний капітал	2 923 024	2 496 984																																																					
Статутний капітал	340 743	340 743																																																					
Довгострокові зобов'язання	1 622 209	2 682 166																																																					
Поточні зобов'язання	704 739	1 479 157																																																					
Чистий прибуток (збиток)	378 669	1 005 669																																																					
Середньорічна кількість акцій (шт.)	193 604 500	193 604 500																																																					
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-																																																					
-Загальна суму коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-																																																					
-Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	7 239	7 129																																																					

